De prooemiorum collectionis quae Demosthenis nomine fertur origine.

Scripsit

Dr. phil. **Paulus Uhle.**

Chemnitz.

Druck von J. C. F. Pickenhahn & Sohn.

1885.

1885. Progr.-Nr. 501.

DE PROOEMIORUM COLLECTIONIS QUAE DEMOSTHENIS NOMINE FERTUR ORIGINE.

Diversa experta sunt prooemia contionum, quae ad Demosthenem referuntur, criticorum recentioris memoriae iudicia. Aliis videntur sapere imitatorem, pro genuinis habentur ab aliis. Nequeo vero satis mirari, quod plerique omnes, qui prooemiorum collectionem principi oratorum abiudicandam esse censuere, prorsus nullum addiderunt iudicii sui argumentum. Bekkerus, Baiterus-Sauppius, Dindorfius vel certis causis vel incerto quodam sensu ducti nomen Demosthenis in editionibus suis cancellis inclusisse satis habuerunt. A Spengelio[1]) prooemia non a Demosthene ut nunc exstant suum in usum conficta esse putantur solisque verbis contendit vir doctissimus quaedam et aliis gravioribus de causis incerta esse; alia arbitratur ex Demosthenis orationibus concisa, alia „ex multis nunc deperditis orationibus a sequentis aetatis magistris ita conflata, ut non prooemium modo integrum describerent, sed ex ipsa quoque oratione apta quaeque adderent vel necterent". Kiesslingius[2]) prooemiorum collectionem opinatus est constare prooemiis, quae sumpta essent et ex Demosthenis et ex aliorum oratorum atticorum orationibus publicis. Dobraeus[3]) sophistam quendam auctorem esse coniecit. Arnoldo Schaefero[4]) de aliorum prooemiorum ortu unum idemque sentiendum esse visum est ac quod Kiesslingius de omnium origine iudicavit, alia fuerunt viro de Demosthene optime merito suppositicia. — Contra plurimi eorum, qui prooemia a Demosthenis manu profecta esse persuasum habent, hanc suam sententiam non modo indicaverunt, verum etiam qui erant fines libris eorum praescripti comprobare studuerunt: A. G. Beckerus[5]), Benselerus[6]), Brougham[7]), imprimis Blassius[8]). G. H. Schaeferus[9]) omnia prooemia exceptis LIV. et LV. vere Demosthenica esse existimat et „tantum abest", inquit, „ut redoleant umbram rhetoris obscuri, ut pleraque os referant vivum summi oratoris". Dindorfius[10]) fieri posse concedit, „ut talia habeamus, qualia orator in schedis suis reliquit"; nihil

1) In Συναγωγὴ τεχνῶν s. artt. scriptt., Stuttgartiae 1828, p. 110.

2) Allgemeine Litteratur-Zeitung v. J. 1832, IV (Ergänzungsblätter), Halle-Leipzig, p. 365.

3) Adversaria ed. Jac. Scholefield, t. I, p. 520: „Satis mihi liquet spuria esse Prooemia; sophistae tamen non ita inepti lusum".

4) Demosth. u. seine Zeit, Leipzig 1856/8, III B p. 129.

5) i. l. Demosthenes als Staatsbürger, Redner und Schriftsteller, Quedlinburg u. Leipzig 1830, pp. 59—60.

6) i. l. De hiatu, Fribergae 1841, pp. 154—155.

7) Works, vol. VII, pp. 35 seqq.

8) Die att. Beredsamkeit, Leipzig 1877, pp. 281 seqq.

9) Apparat. critic. V, p. 661 cll. 693 et 718.

10) In edit. Oxonien. VII, 1426 et in „chronologia Demosthenica", quam praefixit edit. Lipsiensi, p. LXXVIII not. a.

enim esse in prooemiis, „quod non vel ab Demosthene ipso scribi potuerit vel ab aliis eiusdem aetatis oratoribus". Solum iudicium protulit Schoemannus.[1])

Ispe vero in hoc opinionum divortio quid sentiendum esse existimem de prooemiorum collectionis fide atque auctoritate, cum exposuero, quot et quantas habeat similitudines cum orationibus Demosthenis non addubitatis, aliaque momenta diligenter ponderavero, intelleges. Quod iudicium te, quisquis legeris, si aequum animum benevolumque attuleris, probaturum esse spero.

Duximus autem disserendum esse

I. De prooemiis, quae conveniunt cum prooemiis orationum Demosthenicarum, de singulis locis, sententiis, locutionibus, verbis verborumque structuris.

Summam convenientiam habet

prooem. I (inde ab initio usque ad verba *μετὰ τούτους δοκεῖν λέγειν*) cum or. in Phil. I § 1,
prooem. III cum or. Ol. I § 1,
prooem. VII cum or. de class. §§ 1—2,
prooem. VIII cum or. pro Megal. §§ 1—3,
prooem. XXVII cum or. pro Rhod. lib. §§ 1—2.

Quibus exordiis quae sit verborum immutatio ut uno quasi obtutu videant lectores, verba ipsa inter se opponere liceat[2]):

prooem. I: — *ἤρεσκέ τί μοι τῶν ῥηθέντων —. ἐπειδὴ δ' ὑπὲρ ὧν πολλάκις εἰρήκασιν οὗτοι πρότερον, περὶ τούτων νυνὶ σκοπεῖτε, ἡγοῦμαι καὶ πρῶτος ἀναστὰς εἰκότως ἂν μετὰ τούτους δοκεῖν λέγειν.*

in Phil. I, 1: — *ἤρεσκέ τί μοι τῶν ὑπὸ τούτων ῥηθέντων —· ἐπειδὴ δὲ περὶ ὧν πολλάκις εἰρήκασιν οὗτοι πρότερον συμβαίνει καὶ νυνὶ σκοπεῖν, ἡγοῦμαι καὶ πρῶτος ἀναστὰς εἰκότως ἂν συγγνώμης τυγχάνειν.*

prooem. III: *Ἀντὶ πολλῶν ἄν, ὦ ἄ. Ἀ., χρημάτων, εἰ φανερὸν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν ὑμῖν περὶ ὧν νυνὶ τυγχάνετε σκοποῦντες, οἶμαι πάντας ὑμᾶς ἑλέσθαι. ὅτε τοίνυν τοῦθ' οὕτως ἔχει, προσήκει παρέχειν ἐθέλοντας ἀκούειν ὑμᾶς αὐτοὺς τῶν βουλομένων συμβουλεύειν.*

Ol. I, 1: *Ἀντὶ πολλῶν ἄν, ὦ ἄ. Ἀ., χρημάτων ὑμᾶς ἑλέσθαι νομίζω, εἰ φανερὸν γένοιτο τὸ μέλλον συνοίσειν τῇ πόλει περὶ ὧν νυνὶ σκοπεῖτε· ὅτε τοίνυν τοῦθ' οὕτως ἔχει, προσήκει προθύμως ἐθέλειν. ἀκούειν τῶν βουλομένων συμβουλεύειν.*

---

1) l. l. De comitiis Atheniensium, Gryphiswaldae 1819, p. 305. — Alia nonnulla iudicia, quae tulere et nostri et priorum saeculorum vv. dd., producuntur apud G. H. Schaeferum, App. crit. V, p. 661, et Westermannum, Gesch. d. att. Beredsamk., p. 306.

2) Textus locorum, quos proponam, desumptus est e Dindorfii edit. Lipsiensi a. 1881.

prooem. VII: *ἐγὼ δὲ τῆς μὲν ἐκείνων ἀρετῆς μέγιστον ἔπαινον ἡγοῦμαι τὸν χρόνον, — εἰ μὲν ἡμεῖς ἅπαντες οἱ λέγοντες δεινοὶ φανείημεν, — πᾶς ὁ παρὼν λέλυται φόβος.*

de class. 1: *ἐγὼ δ' ἐκείνων μὲν ἔπαινον τὸν χρόνον ἡγοῦμαι μέγιστον, —* 2: *εἰ μὲν ἡμεῖς ἅπαντες οἱ μέλλοντες λέγειν δεινοὶ φανείημεν ὄντες, — πᾶς ὁ παρὼν φόβος λελύσεται.*

prooem. VIII: *οὐχ ὑμῶν ὄντες, — τὸ τῇ φωνῇ λέγειν ἀττικιστί —.*

pro Megal. 1: *οὐχ ὑμῶν ὄντες πολῖται, —* 2: *τὸ τῇ φωνῇ λέγειν Ἀττικῶς —.*

prooem. XXVII: *ἔστι μὲν οὖν ὧν ἐγὼ νομίζω — βουλεύσησθε ὑπὲρ αὐτοῦ —.*

pro Rhod. lib. 2: *ἔστι μὲν οὖν ἓν ὧν ἐγὼ νομίζω — βουλεύσησθε περὶ αὐτῶν —.*

Loci et sententiae, quae et in prooemiis et in orationibus vere Demosthenicis exprimuntur sive iisdem sive similibus verbis, sunt haec:[1])

prooem. I: *ὁρᾶτε γὰρ ὡς ἐκ τῶν τοιούτων ἐλπίδων καὶ λόγων εἰς πᾶν προελήλυθε μοχθηρίας τὰ παρόντα.*

Ol. III, 3: *ὁρᾶτε γὰρ ὡς ἐκ τοῦ πρὸς χάριν δημηγορεῖν ἐνίους εἰς πᾶν προελήλυθε μοχθηρίας τὰ παρόντα.*

prooem. I: *καὶ γὰρ ὡς ἀληθῶς, εἰ μέν, ὅσ' ἂν τῷ λόγῳ τις ὑπερβῇ λυπῆσαι μὴ βουλόμενος, καὶ τὰ πράγματα ὑπερβήσεται, δεῖ πρὸς ἡδονὴν δημηγορεῖν· εἰ δ' ἡ τῶν λόγων χάρις, ἂν ᾖ μὴ προσήκουσα, ἔργῳ ζημία γίγνεται, αἰσχρόν ἐστι φενακίζειν ἑαυτοὺς —.*

in Phil. I, 38: *ἀλλ' εἰ μέν, ὅσα ἄν τις ὑπερβῇ τῷ λόγῳ, ἵνα μὴ λυπήσῃ, καὶ τὰ πράγματα ὑπερβήσεται, δεῖ πρὸς ἡδονὴν δημηγορεῖν· εἰ δ' ἡ τῶν λόγων χάρις, ἂν ᾖ μὴ προσήκουσα, ἔργῳ ζημία γίγνεται, αἰσχρόν ἐστι φενακίζειν ἑαυτούς, —.*

prooem. II: *Οὐχὶ ταὐτὰ γιγνώσκειν, ὦ ἄ. Ἀ., παρίσταταί μοι, ὅταν τό τε τῆς πόλεως ὄνομα ὑμῶν ἀκούσω, καὶ ὅταν — ἴδω. τὴν μὲν γὰρ —.*

Ol. III, 1: *Οὐχὶ ταὐτὰ παρίσταταί μοι, ὦ ἄ. Ἀ., ὅταν τε εἰς τὰ πράγματα ἀποβλέψω καὶ ὅταν —· τοὺς μὲν γὰρ —.*

prooem. IX: *τὸ ῥᾷστον τῶν ἔργων ποιῶν, αὐτὸν ἐξαπατῶν;* cf. prooem. XXI: *τὸ ῥᾷστον ἁπάντων.*

Ol. III, 19: *ῥᾷστον ἁπάντων ἐστὶν αὑτὸν ἐξαπατῆσαι.*

prooem. XII: *οὕτω τινὰ μισεῖν ἢ φιλεῖν.*

de cor. 280: *τὸ τοὺς αὐτοὺς μισεῖν καὶ φιλεῖν,* pro Megal. 32: *οὔτε φιλῶν οὐδετέρους οὔτε μισῶν.*

prooem. XV: *καίπερ οὐκ ἐχόντων ὡς δεῖ.*

Ol. I, 10: *καίπερ οὐκ ἐχόντων ὡς δεῖ πολλῶν* cll. de pace 3, adv. Eubul 3.

prooem. XV: *ὅντινα μέντοι χρὴ τρόπον πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν περὶ αὐτῶν, τοῦτο παμπόλλην δυσκολίαν ἔχειν νομίζω, οὐχ ὡς οὐ συνησόντων ὅ τι ἄν τις λέγῃ —.*

Ol. III, 3: *ἐγὼ δὲ οὐχ ὅ τι χρὴ περὶ τῶν παρόντων συμβουλεῦσαι χαλεπώτατον ἡγοῦμαι, ἀλλ' ἐκεῖν' ἀπορῶ, τίνα χρὴ τρόπον, ὦ ἄ. Ἀ., πρὸς ὑμᾶς περὶ αὐτῶν εἰπεῖν. πέπεισμαι γὰρ ἐξ ὧν παρὼν καὶ ἀκούων σύνοιδα τὰ πλείω τῶν πραγμάτων ὑμᾶς ἐκπεφευγέναι τῷ μὴ βούλεσθαι τὰ δέοντα ποιεῖν, οὐ τῷ μὴ συνιέναι.*

prooem. XV: *οὕτω πολλὰ καὶ ψευδῆ καὶ πάντα μᾶλλον ἢ τὰ βέλτιστα τοῖς πράγμασι συνειθίσθαι μοι δοκεῖτε ἀκούειν.*

[de re publ. ord.] 13: *οὕτω πολλὰ καὶ ψευδῆ καὶ πάντα μᾶλλον ἢ τὰ βέλτιστα ἀκούειν συνείθισθε.*

prooem. XV: *ὁρῶ γὰρ ὑμᾶς πολλάκις οὐ τοὺς αἰτίους τῶν πραγμάτων μισοῦντας, ἀλλὰ τοὺς ὑστάτους περὶ αὐτῶν εἰπόντας τι πρὸς ὑμᾶς. οὐ μὴν ἀλλὰ —;* cf. prooem, XXXVIII: *τὸ δὲ μὴ τοῖς αἰτίοις, ἀλλὰ πᾶσιν ἐφεξῆς ὀργίζεσθαι —;*

Ol. I, 16: *ἐγὼ δ' οὐκ ἀγνοῶ μέν, ὦ ἄ. Ἀ., τοῦθ', ὅτι πολλάκις ὑμεῖς οὐ τοὺς αἰτίους, ἀλλὰ τοὺς ὑστάτους περὶ τῶν πραγμάτων εἰπόντας ἐν ὀργῇ ποιεῖσθε, ἄν τι μὴ κατὰ γνώμην ἐκβῇ· οὐ μὴν —;* cf. in Phil. II, 34. *ὁρῶ γὰρ ὡς τὰ*

1) Cf. Gersdorfii synopsis repetitor. Demosthenis locorum, Altenburgi 1833.

ib: *ἔγωγε οὐκ ἀγνοῶ ὅτι πολλάκις οὐ τοῖς αἰτίοις, ἀλλὰ τοῖς ἐμποδὼν οὖσι τοῖς ὀργιζομένοις ἀηδές τι παθεῖν συνέβη. ὅμως δ' —.*

prooem. XXI: *ἵν' οὖν μή, τὸ ῥᾷστον ἁπάντων, ἐπιτιμήσω μόνον —.*

prooem. XXI: *οὐ γὰρ οἱ ταχὺ καὶ τήμερον εἰπόντες μάλιστ' εἰς τὸ δέον λέγουσιν· οὐ γὰρ ἂν τά γ' ἤδη γεγενημένα κωλῦσαι δυνηθείημεν τῇ νυνὶ βοηθείᾳ· ἀλλ' ὃς ἂν δείξῃ τίς ποριοθεῖσα παρασκευὴ διαμεῖναι δυνήσεται, ἕως ἂν ἢ περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν ἢ πεισθέντες διαλυσώμεθα τὸν πόλεμον. οὕτω γὰρ οὐκέτι τοῦ λοιποῦ σχοῖμεν ἂν κακῶς.*

prooem. XXII: *χρὴ μὲν οὖν οὕτως ἅπαντας ἔχειν τὴν διάνοιαν περὶ τῶν ἀδικουμένων, ὥσπερ ἄν, εἴ τι γένοιτο, ὃ μὴ συμβαίη, τοὺς ἄλλους ἀξιώσειε πρὸς αὐτὸν ἕκαστος ἔχειν.*

prooem. XXIII: *οὐ μὴν οἶμαι δεῖν, ταύτην τὴν φιλανθρωπίαν διώκων, λέγειν παρ' ἃ συμφέρειν ὑμῖν ἡγοῦμαι.*

prooem. XXIII: *ἐγὼ μὲν οὖν ἐβουλόμην ἄν, ὥσπερ ὅτι ὑμῖν συμφέρει τοῦ τὰ βέλτιστα λέγοντος ἀκούειν οἶδα, οὕτως εἰδέναι συνοῖσον καὶ τῷ τὰ βέλτιστα εἰπόντι· πολλῷ γὰρ ἂν ἥδιον εἶχε. νῦν δὲ φοβοῦμαι μέν, ὅμως δὲ ἅ γε πιστεύω χρηστὰ φανεῖσθαι, κἂν ὑμεῖς μὴ πεισθῆτε, οὐκ ἀποτρέψομαι λέγειν.*

prooem. XXIV: *ἄξιον δ' εἶναί μοι δοκεῖ διὰ ταῦτα τοῖς θεοῖς χάριν ὑμᾶς ἔχειν.*

prooem. XXIV: *καθ' ἕν' αὐτῶν ἕκαστον ὑμεῖς σεσώκατε —.*

prooem. XXIV: *οὐ μὴν ἀλλ' ἴσως τούτοις μὲν εἵμαρται μηδέποτ' εὖ πράττουσιν εὖ φρονῆσαι —.*

prooem. XXX: *ἐπειδὴ δὲ τὰ μὲν παρεληλυθότα οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι —*; cf. prooem. XLI: *ἐπειδὴ δὲ ταῦτα μὲν οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι —.*

prooem. XXX: *ἔπειτ' οὐκ ἀθυμητέον τοῖς γεγενημένοις· ὃ γάρ ἐστι τῶν παρεληλυθότων χείριστον, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει. τί οὖν τοῦτ' ἐστιν, ὦ ἄ. 'Α; ὅτι οὐδὲν ὑμῶν τῶν δεόντων ποιούντων κακῶς ἔχει τὰ πράγματα· ἐπεὶ εἴ γε πάνθ' ἃ προσῆκε πραττόντων οὕτως εἶχεν, οὐδ' ἂν ἐλπὶς ἦν αὐτὰ γενέσθαι βελτίω.*

πολλὰ ἐνίους οὐκ εἰς τοὺς αἰτίους, ἀλλ' εἰς τοὺς ὑπὸ χεῖρα μάλιστα τὴν ὀργὴν ἀφιέντας.

Ol. I, 16: *Τὸ μὲν οὖν ἐπιτιμᾶν ἴσως φήσαι τις ἂν ῥᾴδιον καὶ παντὸς εἶναι —.*

in Phil. I, 14: *οὐ γὰρ οἱ ταχὺ καὶ τήμερον εἰπόντες μάλιστα εἰς δέον λέγουσιν· οὐ γὰρ ἂν τά γε ἤδη γεγενημένα τῇ νυνὶ βοηθείᾳ κωλῦσαι δυνηθείημεν· ἀλλ' ὃς ἂν δείξῃ τίς ποριοθεῖσα παρασκευὴ καὶ πόση καὶ πόθεν διαμεῖναι δυνήσεται, ἕως ἂν ἢ διαλυσώμεθα πεισθέντες τὸν πόλεμον ἢ περιγενώμεθα τῶν ἐχθρῶν· οὕτω γὰρ οὐκέτι τοῦ λοιποῦ πάσχοιμεν ἂν κακῶς.*

pro Rhod. lib. 21: *ἔπειτα καὶ δίκαιον, ὦ ἄ. 'Α., δημοκρατουμένους αὐτοὺς τοιαῦτα φρονοῦντας φαίνεσθαι περὶ τῶν ἀτυχούντων δήμων, οἷάπερ ἂν τοὺς ἄλλους ἀξιώσαιτε φρονεῖν περὶ ὑμῶν, εἴ ποθ', ὃ μὴ γένοιτο, τοιοῦτό τι συμβαίη.*

Ol. I, 16: *οὐ μὴν οἶμαι δεῖν τὴν ἰδίαν ἀσφάλειαν σκοποῦνθ' ὑποστείλασθαι περὶ ὧν ὑμῖν συμφέρειν ἡγοῦμαι.*

in Phil. I, 51: *ἐβουλόμην δ' ἄν, ὥσπερ ὅτι ὑμῖν συμφέρει τὰ βέλτιστα ἀκούειν οἶδα, οὕτως εἰδέναι συνοῖσον καὶ τῷ τὰ βέλτιστα εἰπόντι· πολλῷ γὰρ ἂν ἥδιον εἶπον. νῦν δ' ἐπ' ἀδήλοις οὖσι τοῖς ἀπὸ τούτων ἐμαυτῷ γενησομένοις, ὅμως ἐπὶ τῷ συνοίσειν ὑμῖν, ἂν πράξητε, ταῦτα πεπεῖσθαι λέγειν αἱροῦμαι.*

pro Rhod. lib. 2: *ἔστι μὲν οὖν ἓν ὧν ἐγὼ νομίζω χάριν ὑμᾶς τοῖς θεοῖς ὀφείλειν* (= prooem. XXVII).

Ol. II, 24: *καὶ τοὺς μὲν ἄλλους σεσώκατε πολλάκις πάντας καὶ καθ' ἕνα αὐτῶν ἐν μέρει —.*

pro Rhod. lib. 16: *εὖ μὲν γὰρ πράττοντες οὐκ οἶδ' εἴ ποτ' ἂν εὖ φρονῆσαι ἠθέλησαν —.*

Ol. III, 6: *Τὰ μὲν δὴ τότε πραχθέντα οὐκ ἂν ἄλλως ἔχοι —.*

in Phil. I, 3: *Πρῶτον μὲν οὖν οὐκ ἀθυμητέον, ὦ ἄ. 'Α., τοῖς παροῦσι πράγμασιν, οὐδ' εἰ πάνυ φαύλως ἔχειν δοκεῖ. ὃ γάρ ἐστι χείριστον αὐτῶν ἐκ τοῦ παρεληλυθότος χρόνου, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει. τί οὖν ἐστι τοῦτο; ὅτι οὐδέν, ὦ ἄ. 'Α., τῶν δεόντων ποιούντων ὑμῶν κακῶς τὰ πράγματα ἔχει, ἐπεί τοι εἰ πάνθ' ἃ προσῆκε πραττόντων οὕτως εἶχεν, οὐδ' ἂν*

ἐλπὶς ἦν αὐτὰ βελτίω γενέσθαι cl. in Phil. III, 5: *τὸ χείριστον ἐν τοῖς παρεληλυθόσι, τοῦτο πρὸς τὰ μέλλοντα βέλτιστον ὑπάρχει. τί οὖν ἐστι τοῦτο; ὅτι οὔτε μικρὸν οὔτε μέγα οὐδὲν τῶν δεόντων ποιούντων ὑμῶν κακῶς τὰ πράγματ' ἔχει, ἐπεί τοι, εἰ πάνθ' ἃ προσῆκε πραττόντων οὕτω διέκειτο, οὐδ' ἂν ἐλπὶς ἦν αὐτὰ γενέσθαι βελτίω.*

prooem. XXXII: *Ἐβουλόμην ἄν, ὦ ἄ. Ἀ., τὴν ἴσην σπουδὴν ἐνίους τῶν λεγόντων ποιεῖσθαι ὅπως τὰ βέλτιστα ἐροῦσιν ὅσηνπερ ὅπως εὖ δόξουσι λέγειν* cll. prooem. XXXIII: *καὶ πλείω σπουδὴν τοῦ δοκεῖν ἐπιεικὴς εἶναι ἢ τοῦ δεινὸς εἰπεῖν φανῆναι ποιοῖτο* et XLVI: *εἰ γὰρ ῥήτορες δεινοὶ μᾶλλον εἶναι δοκεῖν ἢ μετ' ἀληθείας ἐπιεικεῖς ἄνθρωποι νομίζεσθαι προείλοντο.*

de cor. trier. 17: *οὕτως ὀλιγωροῦσι τοῦ δοκεῖν ἐπιεικεῖς εἶναι καὶ παντελῶς τἄλλα πάρεργα πρὸς τὸ λαβεῖν νομίζουσιν.*

prooem XLI: *καὶ νομίζειν μηδένα ἔχειν λόγον εἰπεῖν τῶν συμβουλευόντων τοιοῦτον, ὃς δυνήσεται σῶσαι τὰ παρόντα μηδενὸς ὑμῶν μηδὲν συναραμένου.*

de Chers. 77: *οὐχ ὁρῶ λόγον ὅστις ανευ τοῦ ποιεῖν ὑμᾶς ἃ προσήκει δυνήσεται τὴν πόλιν σῶσαι.*

prooem. XLI: *τὸ δὲ μὴ πάλαι πάντ' ἀπολωλέναι τῆς ὑμετέρας τύχης εὐεργέτημ' ἔγωγε κρίνω.*

Ol. I, 10: *τὸ δὲ μήτε πάλαι τοῦτο πεπονθέναι —, τῆς παρ' ἐκείνων εὐνοίας εὐεργέτημ' ἂν ἔγωγε θείην.*

prooem. XLI: *οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπως ταῦτ' ἄνευ μεγάλου τινὸς στήσεται.*

[in Phil. IV], 36: *καὶ τὸν φόβον, ὡς οὐ στήσεται τοῦτο ἄνευ μεγάλου τινὸς κακοῦ.*

prooem. XLII: *τὸ τοὺς εἰδότας ὑμᾶς ταῦτα πολλάκις ἥδιον τούτων ἀκούειν ἢ τῶν ὑπὲρ ὑμῶν λεγόντων.*

in Phil. III, 55: *ἀλλὰ καὶ μετὰ πλείονος ἀσφαλείας πολιτεύεσθαι δεδώκατε τούτοις ἢ τοῖς ὑπὲρ ὑμῶν λέγουσιν.*

prooem. XLIII: *οὐδὲν γὰρ οὔτε φυλαττομένοις οὕτω δεινὸν ὥστ' ἀφύλακτον εἶναι, οὔτε ὀλιγωροῦσιν ἀπροσδόκητον παθεῖν.*

in Phil. I, 3: *ὅτι οὐδὲν οὔτε φυλαττομένοις ὑμῖν ἐστι φοβηρὸν οὔτ', ἂν ὀλιγωρῆτε, τοιοῦτον οἷον ἂν ὑμεῖς βούλοισθε —.*

prooem. XLIX: *τοὺς μὲν οὖν ἄλλους ἅπαντας ἔγωγε ὁρῶ τὴν ἀειλογίαν προτεινομένους —.*

de fals. leg. 2: *τοὺς μὲν οὖν ἄλλους — τὴν ἀειλογίαν ὁρῶ προτεινομένους.*

prooem. L: *ἀλλὰ δεῖ νῦν εὖ βεβουλευμένους ἡμᾶς φανῆναι, τότε δέ, ἂν ἄρα ταῦτα δοκῇ, τὰ τῆς ἀνδρείας ἀποδείξασθαι.*

de class. 8: *προσῆκον, ἐπὶ μὲν τῶν κινδύνων τὴν ἀνδρείαν ἐνδείκνυσθαι, ἐν δὲ τῷ συμβουλεύειν φρονιμώτερα τῶν ἄλλων εἰπεῖν ἔχειν.*

prooem. LIII: *ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γεγόνασιν.*

Ol. III, 29: *ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γεγόνασιν*, de Chers. 66: *ἐκ πτωχῶν ἔνιοι ταχὺ πλούσιοι γεγόνασιν* (= [in Phil. IV], 68), de cor. 131: *πλούσιος ἐκ πτωχοῦ διὰ τουτουσὶ γεγονώς*, in Aristocr. 209: *ἐκ πτ. εὔποροι*, in Timocr. 124: *ἐκ πενήτων πλούσιοι — γιγνόμενοι*, adv. Eubul. 45: *πολλαὶ δ' ἐκ π. πλ.*

prooem. LIII: *ὁμοιότατα, ὦ ἄ. Ἀ., τοῖς παρὰ τῶν ἰατρῶν σιτίοις διδόντες ὑμῖν. καὶ γὰρ ἐκεῖνα οὔτ' ἰσχὺν ἐντίθησιν οὔτε ἀποθνήσκειν ἐᾷ.*

Ol. III, 33: *ἃ τοῖς [ἀσθενοῦσι] παρὰ τῶν ἰατρῶν σιτίοις διδομένοις ἔοικε. καὶ γὰρ ἐκεῖνα οὔτ' ἰσχὺν ἐντίθησιν οὔτ' ἀποθνήσκειν ἐᾷ.*

Non putandum est locos, quos modo adscripsimus e prooemiis, desumptos esse e Demosthenis orationibus genuinis a prooemiorum quodam fabricatore. Haud raro enim repetere summum Graecorum oratorem eadem in aliis orationibus sive iisdem plane verbis sive leviter immutatis, quae contendit in aliis orationibus, Gersdorfius (l. l.) docuit.

Antequam progrediar ad singulas locutiones et voces tractandas, comparare volo dictionem prooemiorum, quae conspirant cum prooemiis vere Demosthenicis, cum dictione orationum Demosthenis, quae a nullo unquam genuinarum numero exemptae sunt. Spero enim posse demonstrari eandem fere similitudinem intercedere inter illa, quam habere dicendi genus prooemiorum collectionis cum usu dicendi orationum Demosthenis nunquam in suspicionem vocatarum spero fore ut probem:

ἐγκωμιάζειν prooem. VII (= de class. 1), pro Rhod. lib. 29, de cor. 213, in Timocr. 127, de cor. trier. 3, [Amat.] 19, 53.

εἶναι c. dat. *βουλόμενος* participii (et inf.): *ἐὰν ὑμῖν βουλομένοις ᾖ* (sc. *ἀκούειν*) prooem. VIII (= pro Megal. 3), *εἰ βουλομένοις ὑμῖν ἀκούειν ἐστὶν* [in Phil. IV], 46, *ἂν β. ἀ. ᾖ τούτοις* de cor. 11, *ὅ τι ἂν βουλομένοις ὑ. ἀ. ᾖ* in Timocr. 19, *καὶ πᾶσι β. ἐστὶν ἀπαλλαγῆναι* [in Aristog. I], 101, *ἐὰν καὶ ὑ. β. ᾖ* epist. II, 2.

ἐλπίδα(ς) ἔχειν ἔν τινι non nisi prooem. XXVII (= pro Rhod. lib. 2) et [in Theocr.] 60 occurrit; cf. *ἐ. ἔ. περί τινος* [adv. Timoth.] 46, *ἐ. ἔ.* c. inf. fut. adv. Aphob. 1, [adv. Apat.] 28.

ἐπέρχεταί τινι c. infinitivo: *ἐκ τοῦ παραχρῆμα ἐνίοις ἐπελθεῖν ἂν εἰπεῖν* prooem. III (= Ol. I, 1); *ἐ. τινι φοβεῖσθαι* in Phil. III, 54, *φρονεῖν* de class. 29, *εἰπεῖν* pro Megal. 18, *σκοπεῖν* in Aristocr. 5, (*διαπράττεσθαι*) [adv. Macart.] 2, *γράφειν* epist. I, 4, *παρρησιάζεσθαι* ibid. II, 7; cf. *εἰσῄει μοι φθονεῖν* in Aristocr. 188.

ἐφικνεῖσθαί τινος: *ὧν οὐδ᾽ ἂν εἷς ἀξίως ἐφικέσθαι δύναιτο τῷ λόγῳ* prooem. VII, (= de class. 1), *οὐδ᾽ ἂν εἷς δύναιτο ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ τῶν ἐκεῖ κακῶν νῦν ὄντων* de fals. leg. 65; adv. Lept. 122, pro Phorm. 44, *ἐ. τῷ λόγῳ τοῦ κάλλους* [Amat.] 15.

κεχαρισμένος, iucundus, suavis, prooem. VII (= de class. 1), de fals. leg. 239, [Decl. fun.] 12.

ταυτὶ — ταυτί: *καὶ τῶν μὲν ταυτί, τῶν δὲ ταυτὶ βουλομένων* prooem. VIII (= pro Megal. 2), *τῷ μὲν εἶναι τ. περὶ αὐτοῦ νομίζειν, τῷ δὲ τ.* in Timocr. 68.

ὑπάρχειν: *πάντες ὑπάρχειν ἐγνωκότες ἔμοιγε δοκεῖτε* prooem. XXVII (= pro Rhod. lib. 1), *Ἐπειδὴ τοίνυν ὑμῖν ἐγνωκέναι τὰ δίκαια ποιεῖν ὑπάρχει* pro Rhod. lib. 30, *τοῦτο μὲν γὰρ ὑ. ὑμᾶς εἰδότας ἡγοῦμαι* de cor. 95.

ὡς: *ὡς γὰρ ἁπλῶς εἰπεῖν* prooem. XXVII (= pro Rhod. lib. 1), adv. Lept. 124, *ὡς ἁ. εἰ.* [ad Phil. ep.] 2, *ὡς εἰ.* adv. Nausim. 6, *σχεδὸν ὡς εἰ.* de fals. leg. 190, *ὡς ἔπος εἰ.* in Phil. II, 1, III, 47, de cor. 4, de fals. leg. 264, adv. Lept. 140, in Timocr. 38, 212, [Amat.] 1, *ὡς εἰ. ἐν κεφαλαίῳ* [adv. Zen.] 13, *ὡς δ᾽ ἐν κ. εἰ.* adv. Boeot. II, 35, *ὡς μὲν ὑπομνῆσαι* in Phil. II, 37, *ὡς σὺν θεοῖς εἰρῆσθαι* epist. I, 3.

Quibus praemissis dicemus litterarum ordine servato de singulis locutionibus et verbis.[1])

ἀβέλτερος prooem. XLII in Phil. III, 14, de cor. 338, [adv. Phorm.] 41; cf. *ὑπεραβέλτεροι προφάσεις* [in Olymp.] 42; (*ἀβελτερία* [in Phil. IV], 33, de fals. leg. 98, 100, 119, 265, [Amat.] 14.)

ἀγαθῇ τύχῃ: *ἀ. τ. πείθεσθαι* prooem. XXXII, *ταῦτα ποιεῖτε ἀ. τ.* Ol. III, 18, *ἀγαθῇ γ᾽, οὐχ ὁρᾷς; τύχῃ συμβεβιωκὼς* de cor. 266, cf. *μετὰ τῆς ἀγαθῆς τ.* epist. I, 16.

1) Cum aliquantulum ad accuratiorem Demosthenis usus loquendi cognitionem conferre me posse viderem — saepe enim numero ut et augerem Rehdantzii indices et corrigerem mihi contigit —, quam plurimas voces tractare constitui, quamquam hanc vel illam minus ad prooemiorum collectionis originem explorandam valere non negaverim.

ἀγανακτεῖν prooem. XLI cum genitivo coniunctum est: *νῦν γεγενημένων ἀγανακτεῖτε.* Sed codd. *γ ϱ* F Q *περὶ τῶν ν. γ. α.* praebent. Talis structura non abhorret a Demosthenis ratione scribendi; invenitur enim adv. Boeot. II, 49 et adv. Spud. 22 et 25; cf. *ἀ. ὑπέρ τινος* in Onet. I, 29. Conferendos esse puto praeterea duos locos, quibus *ἀ.* voci genitivi absoluti additi sunt: *χρόνων ἐγγεγενημένων ἀ.* adv. Pantaen. 2 et *ἀ. τῆς ὁδοῦ στενοτέρας καὶ μετεωροτέρας γεγενημένης* adv. Callicl. 29. [1])

ἀγαπητόν (*ἐστιν*) coniunctum est

a) cum infin.: *ἔστι δὲ ἄνθρωπον ὄντα ἀγαπητὸν τῆς αὐτοῦ διανοίας λόγον ὑπέχειν* prooem. XXV, Ol. III, 30 = [de re p. ord.] 31, in Steph. I, 36.

b) cum *ἐάν*: *ὥστ' ἀγαπητὸν εἶναί μοι δοκεῖ, ἂν ὅπως μὴ πείσεσθε κακῶς δύνησθε φυλάττεσθαι* prooem. LII, in Phil. III, 74, [in Theocr.] 3.

(c) cum particip.: de cor. trier. 20.

d) cum *εἰ*: de cor. 220, in Timocr. 95.

ἀγαπητὸς cum nomine coniunctum obviam est in Mid. 165 et in Steph. I, 36; *ἀγαπητῶς*: de fals. leg. 200, 219, adv. Lept. 112.)

ἄγασθαι prooem. XXXV, de cor. 204, [Decl. fun.] 20, epist. II, 11, 19.

ἀγνώμων prooem. XXXI [in Phil. IV], 40, de cor. 289, in Mid. 97, in Con. 14, 16, ep. II, 5, III, 11, 13, 22 [IV], 7.

ἀειλογία prooem. XLIX, de fals. leg. 1, in Eubul. 27.

ἀθυμεῖν c. dat.: *οὐκ ἀθυμητέον τοῖς γεγενημένοις* prooem. XXX, *οὐκ ἀθυμητέον — τοῖς παροῦσι πράγμασιν* in Phil. I, 2.

ἀθῷος prooem. XXV, Ol. III, 11, de cor. 270, de fals. leg. 258 (in Mid. 107 in testim.), in Aristocr. 55, 61, 81, 85, [adv. Phorm.] 46, [in Theocr.] 11, [in Neaer.] 66.

αἰσθάνεσθαι c. partic.: *αἰσθήσεσθε ἡμαρτηκότες* prooem. II, *ταῦτ' — δοκεῖτε ἀναμένειν παθόντες αἰσθέσθαι* prooem. XLII, *οὐδ' αἰσθάνονται — πωλοῦντες* [ad Phil. ep.] 18, *συμβέβηκεν αὐτοῖς πεπρακόσιν αἰσθέσθαι* de cor. 46, *οὐκ αἰσθάνει κατηγορῶν* de cor. 162, *ᾔσθετο — ἀποφευξόμενος* in Aphob. II, 15, *ποιοῦντες ᾔσθησθε* epist. II, 2.

αἰτίαν ἔχειν argui: *οὐκ ἐγὼ φανήσομαι τούτου δίκαιος ὢν ἔχειν τὴν αἰτίαν* prooem. XLVIII, *τούτου τὴν αἰτίαν οὗτός ἐστι δίκαιος ἔχειν* de cor. 4; de cor. 200, de fals. leg. 43, in Mid. 192, in Aristocr. 76, 77, 90, 103, in Timocr. 187, [adv. Zen.] 31, adv. Boeot. I, 12, adv. Callicl. 21, adv. Eubul. 27.

αἰτιᾶσθαι usurpatur

a) cum acc. pers. et gen. rei: *αἰτιασαίμην μὲν οὖν ἔγωγ' ἂν οὐδένα, ὦ ἄ. Ἀ., τοῦ κακῶς τὰ πράγματα ἔχειν* prooem. XXXI, *μηδένα ἄλλον αἰτιατέον τοῦ πάντα φαύλως ἔχειν ἢ ὑμᾶς αὐτοὺς* [in Phil. IV], 76, de cor. 194, de fals. leg. 333, 336, in Mid. 104, de cor. trier. 7; cf. *ὧν τὴν πενίαν αἰτιάσαιτ' ἄν τις* de cor. 263 et *ἐπαιτιασάμενός με φόνου* in Mid. 114.

b) cum acc. pers. et infin.: *οὐ μὴν οὐδὲ τούτους αἰτιάσομαι κακίᾳ τἀναντία τοῖς βελτίστοις εἰρηκέναι* prooem. IX, *αἰτιᾶσθε δὲ πολλάκις ἐξαπατᾶν ὑμᾶς αὐτοὺς* prooem. XXV, *τοὺς ἐξελέγχειν βουλομένους δεινὰ ποιεῖν αἰτιᾶσθε* prooem. LI, *οὓς νῦν αἰτιῶνται πεποιηκέναι πόλεμον* de Chers. 6; de Chers. 56, [in Phil. IV], 18, pro Rhod. lib. 3, de cor. 150, in Aristocr. 67, [in Aristog. I], 40, 69, adv. Aphob. 21, [adv. Zen.] 26, [adv. Apat.] 6, pro Phorm. 20, adv. Nausim. 10, [adv. Polycl.] 63; cf. *αἰτιώμενοι πολλῷ πλείονος ἄξια ἔχειν* adv. Pantaen. 12.

c) cum acc. rei: *τὰ δ' αἰτιασάμενοι ψευδῆ καὶ οὐ προσήκονθ' ὑμῖν* prooem. XLVI, *μὴ ὅσοις ἄν τις αἰτιάσηται τὸ ὅλον καταλύοντας* de Chers. 76 [2]), de cor. 10, de fals. leg. 215,

1) Cf. Schulze, Prolegomenon in Dem. quae fertur orat. adv. Apatur. capita duo, Lps. 1878, p. 57.

2) Cf. Rehdantz, Demosth. neun phil. Reden, Lpz. 1879, II, 1, p. 92.

[in Aristog. II], 17, pro Phorm. 16, [in Olymp.] 45, adv. Eubul. 26, 27, 34, 40 (*περί τινα*), [Amat.] 11; *αἱ αἰτίαι, ἃς Φίλιππος αἰτιᾶται* [de Hal.] 1; cf. *ἐπαιτιώμενος ταῦθ'* in Mid. 118.

d) cum *ὅτι*: *οὐ μὴν οὐδὲ τούτους αἰτιάσομαι — εἰρηκέναι, ἀλλ' ὅτι — εἰώθασι* prooem. IX.

(e) absolute: de Chers. 23, de fals. leg. 157, in Mid. 117, [in Aristog. I], 60, 94, pro Phorm. 53, adv. Eubul. 26; cf. *ἐπαιτιᾶσθαι* absolute positum in Aristocr. 25, 27.

f) cum accus. pers. et rei (res, cuius aliquis arguitur, adiectivis et pronominibus generis neutrius exprimitur): *εἴ τις αὐτὸν αἰτιάσαιτό τι τοιοῦτον* in Phil. III, 11, de Chers. 2; cf. *τίν' ἂν ἑαυτὸν αἰτίαν αἰτιασάμενος* pro Phorm. 25, *αἰτιασάμενος γάρ με ἃ καὶ λέγειν ἂν ὀκνήσειέ τις* in Androt. 2 = in Timocr. 7.

g) cum acc. pers. et *περί*: de cor. 191, de fals. leg. 92, epist. III, 13.

h) cum acc. pers. et *ὑπέρ*: [litt. Phil.] 16, de cor. 76.

i) cum acc. pers.: Ol. II, 25, 27, in Phil. I, 44, 46, de pace 7, in Phil. III, 3, 14, [in Phil. IV], 20, 39, 59, 75, pro Rhod. lib. 32, de cor. 272 bis, de fals. leg. 117, 244, in Aristocr. 81, [adv. Zen.] 31, adv. Pantaen. 23, adv. Spud. 1, 12, in Con. 15, [in Dionys.] 11, [in Theocr.] 23, [Decl. fun.] 21.

k) cum *ὡς*: de fals. leg. 120, [adv. Apat.] 37, adv. Pantaen. 20, 45, adv. Eubul. 19.)

ἀκαίρως prooem. XXXVIII, cll. *ἀκαίρου ῥαθυμίας* de cor. 46 et *μῆκος ἄκαιρον* [Amat.], 6, 27.

ἀκόλουθος: *ἀκόλουθα ποιεῖν τὰ λοιπά* prooem. XXIII, *ἀκόλουθος τοίνυν ὁ νῦν λόγος ἐστί μοι τῷ τότε ῥηθέντι* pro Rhod. lib. 7, *ἀκόλουθα τούτοις πράττειν* de cor. 257, *ἅπαντ' ἀκολούθως τούτοις ἐπέπρακτο* de fals. leg. 173, *ἀκόλουθα αὐτῷ τεθεικέναι* in Timocr. 144, *εἰ δοκεῖ ὑμῖν ἀκόλουθον εἶναι τῷ — δόντι — τὴν γυναῖκα δοῦναι* [in Steph. II], 17, *ὅτι οὐκ ἀκόλουθόν ἐστιν ὑπεναντία μὲν πράττειν σοι* [in Olymp.] 41, *τῆς μεγαλοψυχίας — ἀκόλουθον ἂν φανείη* epist. III, 10.

ἀκροατής: *παρασχόντες ἴσους ἀκροατὰς πάντων ὑμᾶς αὐτούς* prooem. XXIX, *παρασχόντες ἴ. ἀ. ἀμφοτέροις ὑ. ἀ.* prooem. XXXIV, *παρασχὼν ἑαυτὸν ἴσον καὶ κοινὸν ἀμφοτέροις ἀ.* de cor. 7; — *ἴσους ἀ. ὑπὲρ ὑμῶν αὐτῶν γενέσθαι* prooem. XLVI, *ἄνπερ ἴσοι καὶ κοινοὶ γένησθ' ἡμῶν ἀ.* adv. Aphob. 1; *ἀκροαταῖς γὰρ ἐχρήσαντο καθ' ὑμᾶς ὑμῖν* prooem. XXIV.

ἄλλως: *τὴν ἄ.* „ins Blaue hinein"[1]): *λέγω δὲ ταῦτα οὐχ ἵνα τὴν ἄλλως ὑμᾶς δεδίττωμαι* prooem. XLIII, *Καὶ ταῦτ' οὐχ ἵν' ἀπέχθωμαί τισιν ὑμῶν, τὴν ἄλλως προῄρημαι λέγειν* Ol. III, 21; in Phil. II, 32, de fals. leg. 181, 336.

ἀναιρεῖσθαι: *πόλεμον ἀ.* prooem. XXIV, Ol. I, 7, de class. 10; *ἔχθραν ἀ.* de fals. leg. 80.

ἄνευ: *ἄ. κρίσεως* prooem. VI, XXXI, LIII, *ἄ. κινδύνου* prooem. XXV, *ἄ. λογισμοῦ* prooem. XXVIII, epist. I, 4, *ἄ. λόγου καὶ δικαίας αἰτίας* in Phil. III, 36, *ἄ. φιλονεικίας* pro Megal. 1 (= prooem. VIII), *ἄ. φθόνου* de cor. 303, *ἄ. κρίσεως* in Aristocr. 25, 81, in Timocr. 65, *ἄ. λόγου καὶ ψήφου* in Aristocr. 76, *ἄ. συστάσεως* adv. Eubul. 62; cf. *χωρὶς κολακείας* in Phil. III, 4; *ἄ.* praeter de cor. 89; (*ἄ. τῆς τούτου γνώμης* invito isto [adv. Apat.] 38, *ἄ. ἡμῶν* nobis insciis et invitis [adv. Lacr.] 37, *ἄ. αὐτοῦ* se ipso inscio et invito [adv. Callipp.] 14.)

ἀντιλαμβάνεσθαι: *μηδενὸς ἀντιλαμβαμένου* prooem. XLI, *ἀ. τῶν πραγμάτων* Ol. I, 14, 20, pro Rhod. lib. 35, *μηδενὸς* pro Rhod. lib. 28, *ἐλευθερίας* [de foed. Al.] 9, *τούτων* in Aphob. I, 26.

ἀντιλέγειν: *ἀντιλέγω τὸ ὅλον* prooem. XLV, *οὐδὲν (γάρ) ἀντιλέγω* de Chers. 9, 20, *οὐδ' ὁτιοῦν ἀντέλεγον* [in Olymp.] 44.

---

1) Rehd. Ind.² s. v.

ἀξιόχρεως a) cum infin.: *ἀξιόχρεῴ εἰσι — δίκην δοῦναι* prooem. XII, *οὐδενὸς ὄντος ἀξιόχρεω — ἡμῖν ἀντιτάξασθαι* Ol. III, 27, de fals. leg. 295.

b) cum genit. rei: de Chers. 49 = [in Phil. IV], 24, de fals. leg. 131. (Cf. *μάρτυρας ἀξιόχρεως* adv. Boeot. II, 61.)

ἀπό: *τὴν ἀπὸ τῶν ῥηθέντων — δόξαν* prooem. IX, *τοῖς ἀπ' αὐτῶν γενομένοις* prooem. XXV, *τῆς ἀπὸ τούτων αἰτίας* ibid., *τὴν ἀπὸ τοῦ λόγου δόξαν* prooem. XXXII, *τῆς μὲν φιλοτιμίας τῆς ἀπὸ τούτων* Ol. II, 16. *τὰς ἀπὸ βήματος ἐλπίδας* in Phil. I, 45, *τοῖς ἀπὸ τούτων — γενομένοις* in Phil. I, 51, *τὴν ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἡσυχίαν* de pace 25, *ἥ τε ἀπὸ Θηβαίων ἄδεια* de fals. leg. 83, *τὴν ἀπὸ τοῦ τόπου καὶ τῶν πραγμάτων αὐτῶν ἀσφάλειαν* de fals. leg. 84, *τὰ ἀπὸ τῆς εἰρήνης ἀγαθά* de fals. leg. 92, *ἡ δ' ἀπ' αὐτῶν ἑτοιμότης* in Con. 36.

ἀποκεῖσθαι: *εἰ δ' ἄρα ἔδει γενέσθαι καί τι δαιμόνιον τοῦτ' ἀπέκειτο* prooem. XXXIX, *καίτοι ὅτῳ τὰ τῶν Ἑλλήνων ἀτυχήματα ἐνευδοκιμεῖν ἀπέκειτο* de cor. 198, *ὅτῳ ποτὲ τῶν πάντων ἀπόκειται ἄδηλον ὄν* in Aristocr. 42, *τούτοις ἀποκεῖσθαι προσήκει τὰς τοιαύτας καταφυγάς* in Con. 21; cf. *ὁ δ' ἔνδον ἀποκείμενος* (sc. *σῖτος*) [adv. Phaen.] 6.

ἀποτρέπεσθαι (*λέγειν*): *κἂν ὑμεῖς μὴ πεισθῆτε, οὐκ ἀποτρέψομαι λέγειν* prooem. XXIII, *ἐγὼ δ' οὐκ ἀ. λ.* prooem. XXXII, *ἓν δ', ὃ μέγιστον ἔχω — εἰπεῖν, οὐκ ἀ.* in Timocr. 1, *λέξω καὶ οὐκ ἀ.* in Timocr. 104, *φράσω καὶ οὐκ ἀ.* in Timocr. 200.

ἀποφαίνεσθαι: *γνώμην ἀ.* prooem. XXV, in Phil. I, 1 (= prooem. I), [de re p. ord.] 11, de cor. 189, de fals. leg. 156, de cor. trier. 18, [in Neaer.] 46. — Cf. *εἰ δέ τίς τι χρήσιμον ἢ συμφέρον εἰπεῖν ἔχοι, τοῦτο νῦν ἀ.* prooem. XI, *ὅ τι δεῖ πράττειν ἀ.* Ol. I, 16, *ἀλλ' ὃ βέλτιστον ἕκαστος ἡγεῖτο, τοῦτ' ἀ.* de Chers. 1.

ἄττα pro *τινά* vel *ἅτινα*[1]): *ὁποῖ' ἄττ' ἂν ᾖ* prooem. XXVI, *ὁποῖ' ἄττ' ἂν ὑμᾶς περιστῇ τὰ πράγματα* Ol. I, 28, *ὁποῖ' ἄττα γὰρ ἂν τὰ ἐπιτηδεύματα τῶν ἀνθρώπων ᾖ* Ol. III, 32 = [de re p. ord.] 25. Cf. *ἄλλ' ἄττα* de fals. leg. 210, in Aristocr. 72, [adv. Lacr.] 31, in Steph. I, 13; *ἕτερ' ἄττα* in Androt. 8, adv. Callicl. 19, *πόλλ' ἄττα* adv. Pantaen. 33; *οὐ γὰρ ἄττα ποτ' ἔσται* in Phil. I, 50, *τὰ κύρι' ἄττα ποτ' ἐστίν* de fals. leg. 259, *ἄττα μέν ποτε διελέχθη* de fals. leg. 304[2]).

αὐτόματος: *πολλῶν γὰρ τὸ τῆς τύχης αὐτόματον κρατεῖ* prooem. II, *ἡ τύχη — πολλὰ τῶν πραγμάτων ὑμῖν αὐτόματα — παρίστησιν* prooem. XXXVI, *πάντα δὲ αὐτόματ' ἔσται* prooem. XLI, *γέγονεν αὐτόματον* Ol. I, 7, *τὰ δὲ μέλλοντα αὐτόματ' οἰόμενοι σχήσειν καλῶς* Ol. I, 9, *καιρὸς ἥκει τις — αὐτόματος τῇ πόλει* ibid., *τὸν αὐτόματον θάνατον* de cor. 205, *κάθαρσις αἵματος αὐτομάτη — συνέβη* in Con. 12. (*ἀπὸ ταὐτομάτου* [in Phil. IV], 31, de fals. leg. 37, in Timocr. 27, 121, [in Steph. II], 11, in Con. 32, [in Dionys.] 14, adv. Eubul. 9.)

αὐτίκα δὴ μάλα prooem. XIV, de fals. leg. 39, 42, 182, 199, in Mid. 19, 23, 169, 190, 221, in Androt. 65, in Timocr. 32, 111, 157, 172, 208, [in Aristog. I], 29, 98; *αὐ. μ.* [adv. Leoch.] 51 bis, 56, [in Theocr.] 47, 53.

αὐτὸ τοῦτο prooem. XVI, de cor. 108, 195, in Lept. 47, 93, 96, 106, 117, in Mid. 39, in Androt. 17, in Aristocr. 88, [in Steph. II], 10, 12, de cor. trier. 2.

βιάζεσθαι: „suam ipsius — actionem aliquis dicitur *βιάζεσθαι*“[3]) (= erzwingen): *εἰ περὶ ὧν ἥττηντο ἐβιάζοντο πάλιν λέγειν* prooem. XXIX, *ὧν Φίλιππος πράττει καὶ βιάζεται* (sc. *πράττειν*[4])), in Phil. II, 1, *οἱ δ' — νῦν Ἀμφικτύονες εἶναι βιάζονται* de fals. leg. 327, *ἢ καὶ*

1) Etym. M. p. 167, 43: „*ἄττα διελέχθης. Δημοσθένης ἀντὶ τοῦ ἅτινα.*“
2) Cur Rehdantz. (I.² s. v. *ἄττα*) *ὁποῖά τις* conferri iubeat non intellego.
3) Vide Buttmanni edit. Demosthenis orationis in Midiam, Berolini 1823, p. 168.
4) Cf. Fr. Frankii „Demosthenis oratt. Philippicae IX“, Lips. 1842, p. 131, et Rehd. I.² s. v. *β*.

ἀλλ' ὁτιοῦν τινος λαμβανόντων ἢ βιαζομένων (sc. λαμβάνειν[1])) ἐποιήσατε τὰς προβολὰς in Mid. 11, μὴ — ἐᾶτε ταῦτ' αὐτὸν λέγειν μηδ' ἂν βιάζηται (sc. λέγειν[2])) in Mid. 40, δύ' ἔτη βιάζεται λέγειν οὗτος [in Aristog. I], 38. Non huc pertinent loci, quos laudavit Rehdantzius,[3]) hi: τὴν ἰδίαν ἔχθραν, ἢ οὗτος αὐτῷ πρὸς ἐμὲ, ἄν τ' ἐγὼ φῶ ἄν τε μὴ φῶ, φησὶν εἶναι, καὶ βιάζεται (sc. ἔχθραν πρὸς ἐμὲ εἶναι) in Mid. 205 et τὸν παρὰ τοὺς νόμους λέγειν ἢ πράττειν τι βιαζόμενον (sc. τινά) [in Aristog. I], 27.

βραχύς: διὰ βραχέων ἀκοῦσαι prooem. XIX, ἀκοῦσαί μου δ. βρ. in Phil. II, 6, ἀκοῦσαι βέλτιον ὑμᾶς βραχέα adv. Boeot. I, 27.

γοητεία prooem. LII, γόης de cor. 276, de fals. leg. 104 ad 109, adv. Aphob. 32, γοητεύειν de fals. leg. 102.

δαιμόνιον, τό, prooem. XXXIX, in Phil. III, 54, de class. 36, de fals. leg. 239, in Mid. 126, [Amat.] 13.

δεδίττεσθαι prooem. XLIII, de fals. leg. 290.

δεῖνα: sing. nomin. ὁ δ. prooem. XXXIV, XLV, de Chers. 75, [de re p. ord.] 5, in Mid. 66, 141, [in Aristog. I], 91, pro Phorm. 20; ὁ δ. καὶ ὁ δ. prooem. LV, [de re p. ord.] 20, de fals. leg. 168, ὁ δ. ἢ ὁ δ. Ol. II, 31, de fals. leg. 296; genit. τοῦ δεῖνος Ol. III, 35, in Phil. I, 43, in Phil. II, 33, [de re p. ord.] 5, [adv. Leoch.] 51; dativ. τῷ δεῖνι adv. Lept. 104, adv. Pantaen. 56, [adv. Callipp.] 4, fragm. XIII, 14 (Sauppe); accus. τὸν δεῖνα prooem. LIII, in Phil. I, 19, [de re p. ord.] 5, adv. Lept. 104, adv. Aphob. 45; τὸν δ. κ. τὸν δ. in Phil. I, 46, τον δ. ἢ τὸν δ. in Androt. 18, τὸν δ. μηδὲ τὸν δ. [de re p. ord.] 3; vocat. ὁ δεῖνα [in Theocr.] 70; accus. gen. neutr. τὸ δεῖνα in Androt. 61; plural. nomin. οἱ δεῖνες in Androt. 72, in Timocr. 150; genit. τῶν δείνων adv. Lept. 106.

δέοντα, τά, prooem. III (= Ol. I, 1), V, XIII, XIV bis, XXVIII, XXX, XXXII, XXXIII, XLIV, Ol. I, 20 bis, II, 3, 28, 30, III, 3, 9, 11, 15, 36, in Phil. I, 1, 2, 44, 45, 50, II, 1 bis, 28, de Chers. 47, 48, 51, in Phil. III, 4, 5, 28, 41, [IV], 22, 24, 26, 31, 37, 39, 46, 75 bis, [de re p. ord.] 5, pro Rhod. lib. 30, 31, de cor. 108, 173, 176, 212, 246, de fals. leg. 5, 86, 91, 123, in Mid. 202, in Aristocr. 202, in Timocr. 94, [in Aristog. II], 19, 27, adv. Onet. II, 14, de cor. trier. 14, [Decl. fun.] 18, epist. I, 2, 3, 8.

διαστρέφειν prooem. XLVI, [in Phil. IV], 75, in Timocr. 210.

δυσκολαίνειν prooem. XXXVIII, adv. Pantaen. 15.

δυσκολίαν ἔχειν prooem. I, XV, de pace 1. (δυσκολία adv. Boeot. I, 11; δύσκολος de pace 2, in Phil. II, 30, [in Phil. IV], 1, de cor. 176, 189, 308, adv. Onet. I, 1, [Amat.] 19, δυσκόλως ἔχειν de fals. leg. 132, epist. III, 5, δ. ὑπολαμβάνειν adv. Eubul. 49, δ. διακεῖσθαι [Amat.] 3.)

δυοῖν θάτερον: τὸ γὰρ πάντα τρόπον ζητεῖν νικῆσαι, δ. θ., ἢ μανίας ἢ κέρδους ἕνεκα ἐσπουδακότος φήσαιμ' ἂν εἶναι prooem. XXV, δ. ἀγαθοῖν θ. ὑμῖν ὑπάρξει prooem. XLIV, δ. ἀγαθοῖν οὐκ ἔνι θατέρου διαμαρτεῖν prooem. XLVII, δε θ., ἢ — ἤ: in Phil. III, 11, de cor. 139, de fals. leg. 102, 176, in Aphob. I, 45, [adv. Timoth.] 41, de cor. trier. 16, [in Dionys.] 2, 27, δυοῖν ἀγαθοῖν θάτερον in Aristocr. 195.

δυσχεραίνειν prooem. IV (absol.), [in Phil. IV], 20 (absol.), 42 (τὸ πρᾶγμα), 44 (τὸ πρ.), [de re p. ord.] 1 (τὸ πρ.), 11 (c. accus.), de cor. 43 (absol.) de fals. leg. 116 (c. acc.), in Mid. 86 (τὸ πρ.), [in Aristog. I], 1 (absol.), 63 (c. acc.), adv. Callicl. 11 (c. dat.), [Amat.] 3 (c. acc.), 18 (absol.), [epist. IV], 11 (cum dat.), 12 (absol.).

δυσχερής prooem. XXXVII, XXXVIII, Ol. III, 7, in Phil. I, 38, [in Phil. IV], 58, [ad ep. Phil.] 14, [litt. Phil.] 18, de cor. 3, 95, de fals. leg. 308, 309, adv. Lept. 113, 121, in Mid. 58,

---

1) V. Rehd. L.² s. v. β., Frank. l. l.

2) Cf. Buttmann. l. l. 3) l. l.

in Aristocr. 113, [in Aristog. I], 77, adv. Boeot. I, 19, adv. Spud. 9, adv. Callicl. 5, adv. Eubul. 15, [Decl. fun.] 24, epist. III, 7, [VI], 1. (*δυσχερῶς* in Phil. II, 20, de fals. leg. 223, in Aristocr. 19, adv. Eubul. 35; *δυσχέρεια* [de foed. Alex.] 7, [Amat.] 19.)

ἐγγίγνεταί τινι facultas alicui datur, licet alicui: *διὰ γὰρ τούτους ἐφ' ἡσυχίας καὶ παρ' ἐκείνων ἐγγένοιτ' ἂν ὑμῖν δίκην λαβεῖν* prooem. XX, „*ἵνα δ' ἐγγένηται Δημοσθένει περὶ αὐτῆς εἰπεῖν, παρέλιπον*" de cor. 253 (ipsa Aeschinis verba utrum sint necne, non ausim diiudicare), *ἵνα μετὰ πλειόνων αὐτοῖς ἐγγένηται τοῦτο πράττειν* [de foed. Alex.] 26, *οὐδ' — ἐγγενέσθαι τούτῳ μὴ φάσκειν ἀληθῆ με λέγειν* adv. Pantaen. 1; cf. *ἐμοί τε ἐκγένοιτο* (*ἐγγένοιτο*?) *ἀπολογήσασθαι* adv. Eubul. 12. Concidunt igitur, quae Windelius[1]) contendit. (Significat praeterea *ἐγγίγνεσθαι*:

1) intercedere (de tempore): de fals. leg. 324, adv. Pantaen. 2, [in Euerg. et Mnesib.] 29, 30, 32, 63, [Decl. fun.] 6.

2) inesse: de cor. 68.)

ἐθέλειν ἀκούειν prooem. V, XXVI, XXXIV, XXXVI, XXXVIII, XLIV, XLVII, XLIX, Ol. I, 1 (cl. prooem. III), [in Phil. IV], 28, de fals. leg. 35, 43, 45, 113, 178, 301, adv. Lept. 111, in Timocr. 65, 171, adv. Onet. II, 14, in Steph. I, 6, 48, [in Theocr.] 44; cf. *βούλεσθαι ἀκούειν* prooem. XXXVII; *ἐθ. ποιεῖν* prooem. I, V, Ol. I, 6, III, 14, in Phil. I, 13, *ἐ. πράττειν* in Phil. I, 6. *ἐ. πονεῖν* in Phil. I, 5; *ἐ. συμμαχεῖν καὶ προσέχειν* in Phil. I, 6 etc.; *ἐθελοντὰς ἀκούειν* prooem. I, *ἐ. παραχωρήσει* de cor. 68.

εἵμαρται: *ἴσως τούτοις μὲν εἵ. μηδέποτ' εὖ πράττουσιν εὖ φρονῆσαι* prooem. XXIV, *εἰ μετὰ Θηβαίων ἡμῖν ἀγωνιζομένοις οὕτως εἵμαρτο πρᾶξαι* de cor. 195.

εἶναι cum genitivo pronominis reflexivi: sui iuris esse: *ὑμῶν αὐτῶν ὄντες* prooem. XLIX cll. *ὑμῶν αὐτῶν ἔτι καὶ νῦν γενομένους* Ol. II, 30, *ἂν ὑμῶν αὐτῶν ἐθελήσητε γενέσθαι* in Phil. I, 7.

εἰς: I. *εἰς (τὸ) δέον* recte, opportune prooem. XXI (*εἰς τ. δ. λέγουσιν*), L (*εἰς δ. καταχρήσεσθε*), LIV (*γέγονεν ἐπιμέλεια ὑμῖν εἰς δ.*), Ol. III, 28 (*ἀνηλώκαμεν εἰς οὐδὲν δέον*), in Phil. I, 14 (*εἰς δ. λέγουσιν*), 40 (*εἰς δ. τι κέχρησθε*), [de re p. ord.] 4 (*παραναλίσκετε εἰς οὐδὲν δ.*), adv. Lept. 26 (*εἰς δ. ὑμῖν γιγνομένας*), 41 (*εἰς δ. δὲ νῦν γέγονεν*).

II. *εἴς τινα εἰπεῖν* (sim.): *ἐροῖεν εἰς ἑτέραν ἐκκλησίαν* prooem. XXXIV, *εἰς ἑτέραν ἐκκλησίαν εἰπεῖν* ibid., *εἶπον εἰς ὑμᾶς* de pace 6 = de cor. 173, *εἰς τὴν ὑστέραν* (sc. *ἐκκλησίαν*) — *ἐδημηγόρει* de fals. leg. 15, *ἐκκρούσας οὗτος εἰς τὴν ὑστεραίαν* (sc. *ἐκκλ.*) — *ἔπεισεν ἑλέσθαι* de fals. leg. 144, *οὐκ εἰς τὴν βουλήν, οὐκ εἰς τὸν δῆμον εἰπὼν* in Timocr. 47, *εἰς ὑμᾶς ψευσομένους* de cor. trier. 22.

III. *εἰς πᾶν προελήλυθε μοχθηρίας τὰ παρόντα* prooem. I = Ol. III, 3, *οἷ προελήλυθεν ἀσελγείας ἄνθρωπος* in Phil. I, 9, *εἰς τοῦτο ἅμα ἀναισθησίας καὶ τόλμης προεληλύθασιν* in Androt. 74 = in Timocr. 182, cll. *τοῦ μέντοι ταὐθ' οὕτως αἰσχρῶς προεληλυθέναι* in Aristocr. 204, *ἡ πόλις εἰς ὑπηρέτου σχῆμα καὶ τάξιν προελήλυθε* in Aristocr. 210, *προεληλυθὼς εἰς τοῦτο* in Steph. I, 83, *τοῦ δὲ πράγματος εἰς τοῦτο προελθόντος* in Con. 5, *ἐφ' ὅσον φρονήματος ἤδη προελήλυθεν* in Mid. 131. (Similiter genitivus pendet ex *εἰς τοῦτο* (*τοσοῦτο*)

a) *ἀφικνεῖσθαι* in Phil. III, 54, [litt. Phil.] 6, in Mid. 12, 62, 194, in Aristocr. 60; cf. *εἰς τοῦτο τὰ πράγματα ἀφῖκται* in Phil. III, 2, *ἤλπισαν εἰς τοιαῦτα πράγματα ἀφίξεσθαι* adv. Lept. 161.

b) *ἔρχεσθαι* in Phil. I, 37, [litt. Phil.] 3, 12, [de foed. Alex.] 20, in Mid. 65, in Androt. 16, 65 = in Timocr. 172, in Aphob. I, 25, 31, 46, adv. Nausim. 5, [adv. Apat.] 22, adv. Eubul. 64, [in Euerg. et Mnesib.] 28, 59, [in Neaer.] 72; cf. *εἰς τοῦτο ἐλήλυθεν* [litt. Phil.] 4, *εἰς ὅσην αἰσχύνην ἂν ἡ πόλις ἡμῶν ἐληλύθει* in Aristocr. 142, *εἰς πᾶν ἐλθὼν* in Con. 13.

---

1) In comm., quae i. De or., quae est inter Demosthenicas XVII. et i. *περὶ τῶν πρὸς Ἀλέξανδρον συνθηκῶν*, progr. scholae Thoman., Lips. 1882.

c) *ἥκειν* [litt. Phil.] 20, [de foed. Alex.] 12, de cor. 22, de fals. leg. 72, [in Aristog. I], 49, pro Phorm. 46, 48, in Steph. I, 73, adv. Boeot. II, 28, 49, 58, [adv. Callipp.] 28, [in Dionys.] 3.

d) *προάγειν* in Androt. 78 = in Timocr. 186; cll. *εἰς τοῦτο ἤδη προηγμένα τυγχάνει πάντα τὰ πράγματα* in Phil. II, 2, *εἰς ὅσην αἰσχύνην καὶ ἀδοξίαν προῆχε τὴν πόλιν* [in Aristog. I], 8, *καὶ τὸ πρᾶγμ' εἰς τοῦτο προῆκτο* adv. Pantaen. 13, *εἰς τοῦτο προαγαγών* [Amat.] 8, *πρὸς ὅσης κακίας ὑπερβολὴν ὑμᾶς ὁ νόμος προάγει* adv. Lept. 36.

e) *προβαίνειν* [litt. Phil.] 16, [in Euerg. et Mnesib.] 28; cf. *μέχρι τοῦ προβήσεται τὰ πράγματα* prooem. XXIII.

f) *προήκειν* de cor. trier. 19; cf. *τὰ δὲ πράγματα εἰς τοῦτο προήκοντα* Ol. III, 1.

Legimus praeterea *εἰς τοῦτο* (sim.) *καθιστάναι* de cor. 222, de fals. leg. 288, adv. Lept. 11, in Aristocr. 132, adv. Pantaen. 14, [adv. Timoth.] 1, *περιστάναι* Ol. III, 9, de cor. 201, *προϊέναι* de pace 15 cl. in Phil. III, 1, *ὑπάγεσθαι* in Phil. III, 1, in Aristocr. 173. Genitivus additus est non nisi in Aristocr. 132 (*εἰς τοῦτο κατέστησε — ἀπορίας*).

ἐξ: I. *ἐξ ὅτου δὲ τρόπου* prooem. XX, adv. Boeot. I, 33, [in Neaer.] 43, *ἐ. ὅ. τ.* pro Megal. 19, *ἐ. οὗ δὲ τ.* in Timocr. 202, *ἐ. δὲ τούτου τοῦ τ.* in Aristocr. 12, in Timocr. 101, in Steph. I, 42, *ἔκ τινος τ.* pro Phorm. 4, 33, 35, *ἐ. παντὸς τρόπου* Ol. III, 7, [in Aristog. I], 39, [II], 23, [adv. Macart.] 1.

II. *ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων* prooem. XXI, [in Aristog. II], 22, *ἐ. τοῦ π. χ.* in Phil. I, 1, 2, in Timocr. 90; cf. *ἐ. τῶν ἄνωθεν χ.* prooem. XXX; *ἐκ παντὸς χρόνου* [de re p. ord.] 35, *ἐ. π. τοῦ χ.* [in Phil. IV], 54, de cor. 26, 66, 203, adv. Lept. 141, in Aristocr. 73, pro Phorm. 16, adv. Pantaen. 60, adv. Nausim. 22, *ἐ. ἁπάντων τῶν χ.* in Timocr. 106, *ἐκ πλείονος χρόνου* [ad. Phil. ep.] 16, *ἐ. τοῦ λοιποῦ χ.* [in Neaer.] 46.

III. *ἐκ πλείονος ἢ νῦν καὶ χαλεπωτέρου σώζειν πειρᾶσθαι* prooem. XXXVIII, *ἐκ πλείστου φυλάττεσθαι* in Mid. 220, *ἐξ ἐλαχίστου τριηραρχεῖν* de cor. trier. 7.

IV. *λόγον ἐκ λόγου λέγειν* prooem. LVI, *λ. ἐ. λ. λέγων* de cor. 313, *ἐλπίσιν ἐ. ἐλπίδων* de fals. leg. 18.

ἐλπίς (*ἐστιν*) coniungi apud Demosthenem cum infinitivo aoristi Karlowa[1]) observavit: prooem. XXX bis (*γενέσθαι* et *δυνηθῆναι*), XXXVIII (*γενέσθαι*), Ol. I, 14 (*τελευτῆσαι*), in Phil. I, 2 (*γενέσθαι*), in Aristocr. 106. Infinitivus futuri occurrit [in Neaer.] 57 (*περιγενήσεσθαι*). Cf. *ἐλπίδα ἔσχον τοῦτον ἀποσχήσεσθαί μοι* [adv. Apat.] 28, *ἐλπίς* (*ἐστιν*) *τοῦ παρακρούσεσθαι καὶ φενακιεῖν* [adv. Zen.) 31, *τοῦ μετασχεῖν* [in Theocr.] 68, *περί τινος* [adv. Timoth.] 46, *σωτηρίας* [in Theocr.] 1.

ἐμποδών prooem. XXXVIII, Ol. III, 8, in Phil. I, 18, pro Rhod. lib. 30, pro Megal. 25, de cor. 101, de fals. leg. 73, in Mid. 104, in Aristocr. 14, 149, [adv. Apat.] 25; cf. *ἐμποδίζειν* in Timocr. 94, *ἐμπόδισμα* in Phil. III, 7.

ἐν: I. *ἔν τινί ἐστιν* est penes aliquem, es liegt bei jemand, beruht auf jemand: *ὅσον ἐστὶν ἐν ὑμῖν* prooem. XII = in Aristocr. 4; *ἐστὶν ἐν ὑμῖν* in Mid. 227, in Aphob. I, 1, *ἐν αὐτοῖς ἡμῖν ἐστι* in Phil. I, 50.

II. *ἐν δὲ τῷ περὶ τούτων σκοπεῖν ὄντες* prooem. XIV, *ἐν αὐτῷ τῷ τὴν εἰρήνην ποιήσασθαι* (sc. *ὄντες*) de Chers. 63, *τὰ πράγματα. ἐν οἷς ἦν τότε* de fals. leg. 140.

III. *ἐν* vor, apud: *ἐν ὑμῖν λέγειν* prooem. XI, *ἐν οἷς ἐγίγνονθ' οἱ λόγοι* prooem. XXIV; *ἐν ὑμῖν* de Chers. 10 (*διαβάλλειν*), 27 (*κατηγορεῖν*), 74 (*δημηγορεῖν*), de fals. leg. 72 (*ἐν ἄλλοις*

1) Bemerkungen zum Sprachgebrauch des Demosthenes mit Berücksichtigung anderer attisch. Redner, Progr., Ploess, 1883, p. 20.

τισὶ κρινόμενον καὶ οὐκ ἐν ὑ.), 136 (*πράττειν*), 138 (*εὐδοκιμεῖν*), adv. Lept. 87 (*λογίζεσθαι*), in Mid. 190 (*εἰπεῖν*), in Androt. 17 (*λόγον ἐρεῖν*), in Aristocr. 64 (*δεινὸν γέγονε*), in Timocr. 207 (*ἀπολέσθαι*), [in Aristog. II], 8 (*λέγειν ἢ πράττειν*), in Aphob. II, 22 (*δίκης τυχεῖν*), adv. Aphob. 3 (*ἐξελέγχεσθαι*), 21 (*δίκην ἀγωνίζεσθαι*), adv. Onet. I, 3 (*πειρᾶσθαι*), 6 (*εἰπεῖν*), pro Phorm. 25 (*ἡττᾶσθαι*), adv. Boeot. I, 1 (*κρίνεσθαι*), adv. Boeot. II, 21 (*ἀποφεύγειν*), 55 (*τὸ δίκαιον λαβεῖν*), [adv. Leoch.] 1 (*λέγειν*), [in Olymp.] 40 (*ψεύδεσθαι*), de cor. trier. 9 (*φρίττειν*), 19 (*εἰπεῖν*), in Con. 9 (*ὀνομάζειν*), [in Theocr.] 11 (*δεικνύναι*); *ἐ. ἅπασι* adv. Eubul. 12 (*ἀπολογήσασθαι*), 14 (*ἐδόθη ἡ ψῆφος*), 24 (*ἐξητασμένος*); *ἐ. τῷ δήμῳ* [de Hal.] 19 (*εἰπεῖν*), 22 (*λέγειν*), de fals. leg. 40 (*μαρτυρεῖν*), 182 (*λέγειν*): *ἐ. τοῖς δημόταις* adv. Eubul. 5 (*ὑβρίζεσθαι*), 7 (*διαψήφισιν γενέσθαι*), 19 (*ἐ. τ. δ. οὔτ' ἐ. τ. φράτερσιν — αἰτιᾶσθαι*); *ἐ. τοῖς μάρτυσι* adv. Aphob. 18 (*μαρτυρεῖν*); *ἐ. τοῖς μυρίοις* de fals. leg. 198 (*λόγος ἦν*); *ἐ. νομοθέταις* Ol. III, 10 (*νόμον τιθέναι*); *ἐ. τούτοις* de cor. 58 (*ἀνάῤῥησις*).

ἐναργής prooem. XXIV, de cor. 300, de fals. leg. 115, 263, in Mid. 72, 115, [in Aristog. I], 92, [Amat.] 20.

ἕνεκα. Interposita sunt verba inter ea verba, quae ex *ἕ.* pendent: *μὴ κατηγορίας με ἕνεκα ἡγεῖσθαι λέγειν* prooem. XVIII, *τῆς παραχρῆμα πρὸς ὑμᾶς ἕνεκα χάριτος* prooem. XLI, *ἧστινος ἂν τύχητε ἕνεκ' αἰτίας* in Phil. III, 54, *ὅτι τοῦ παρακρούσασθαι καὶ φενακίσαι λέγεται παρ' ὑμῶν ἕνεκα* adv. Lept. 88, *τηλικούτων ἕνεκεν πρὸς τὸ πρᾶγμα τεκμηρίων* adv. Eubul. 64.

ἐνοχλεῖν positum est

a) absolute: prooem. XXXVI, LV, de class. 41, [de foed. Alex.] 1, de fals. leg. 206, in Mid. 15, in Timocr. 189, [adv. Leoch.] 16.

b) cum dat.: prooem. XXIX, XXXVII, XLVIII, Ol. III, 5, de Chers. 42 = [in Phil. IV], 14, [litt. Phil.] 11, de cor. 4, in Mid. 4, 15, 139, 189, in Androt. 21, [adv. Lacr.] 30, [in Olymp.] 7, 18, [in Theocr.] 57.

(c) cum acc.: [litt. Phil.] 10, de fals. leg. 181, in Aristocr. 4, [in Aristog. I], 95, [II], 15, [in Theocr.] 68.)

ἐνοχλεῖσθαι legitur absolute prooem. X, de fals. leg. 20. (Cf. *ἐνοχλεῖσθαι περί τινος* de cor. 39 (in litis instrumento), *διοχλεῖν* c. acc. pers. de fals. leg. 329, *παρενοχλεῖσθαι* de cor. 50.)

ἐπαμύνειν c. dat. prooem. XXX, in Phil. III, 20.

ἐπήρεια prooem. XII, XXXI, de cor. 12, 13, in Mid. 25, adv. Boeot. I, 32 bis. (*ἐπηρεάζειν* a) absolute in Mid. 69, [adv. Polycl.] 45, epist. II, 26; b) c. dat. de cor. 138, 320, adv. Lept. 142, in Mid. 14, 205, adv. Callicl. 34; cf. *μὴ τὸν ἐστεφανωμένον — καλῇ μηδ' ἐπηρεάζῃ μηδ' ὑβρίζῃ* in Mid. 56; *ἐπηρεάζεσθαι* in Mid. 15, 219, adv. Boeot. I, 33.)

ἐπί: A. cum genitivo: I. *ἐφ' ἡσυχίας* prooem. XX, XXI, XXXI, [in Phil. IV], 29, [de re p. ord.] 8 bis, in Steph. I, 14, in Phil. III, 61 (*ἐπ' ἐξουσίας*).

II. ***ἐπί τινος εἶναι***: *ἐπὶ τοῦ πολεμεῖν ὄντες* prooem. I, *ταῦτα ἐφ' ὧν νῦν ἐστέ* prooem. XXVI, *πράγματα ἐφ' ὧν νῦν ἐστέ* prooem. XXXIII, *ἐπὶ τῶν πράξεων ὄντες* prooem. LV, *ταῦτα ἐφ' ὧν ἐστι νῦν* in Phil. II, 4, *τῆς πόλεως οὔσης ἐπὶ τῶν πραγμάτων* pro Rhod. lib. 11, *ἀλλ' ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων* (sc. *ὧν*) *ἐσκόπει* de cor. 233, *τὴν γνώμην ἐφ' ἧς νῦν ἐστέ* in Mid. 213, *ἐπὶ τῆς ἐργασίας ὤν* [adv. Apat.] 4.

III. ***ἐπί τινος θρασὺν*** (***ἰσχυρὸν***) ***εἶναι***: *ὅτι τὸν μέλλοντα πράξειν τὰ δέοντα οὐκ ἐπὶ τῶν λόγων θρασὺν, ἀλλ' ἐπὶ τῆς παρασκευῆς ἰσχυρὸν εἶναι δεῖ* prooem. XXXII; *ἐπὶ τῶν ἄλλων ἐτεθέαντο θρασὺν ὄντα* in Mid. 2.

IV. ***ἐπί τινος μένειν***: *εἰ μένειν ἐπὶ τῶν οὕτω δοξάντων ἐθελήσετε* prooem. XXI, *εἰ μένοντας ὑμᾶς ἑώρων ἐφ' ὧν ἔδοξεν* prooem. XXXIV, *μένειν ἐπὶ τούτων* in Phil. I, 9, de cor. 307, adv. Lept. 110, *μ. ἐ. τῆς ἀνοίας τῆς αὐτῆς* de Chers. 14, *μ. ἐ. τῆς αὐτοῦ* de Chers. 47 =

[in Phil. IV], 23, *μ. ἐ. τῆς αὐτῆς ἥσπερ νῦν ἐξουσίας καὶ ἀσελγείας* de fals. leg. 342, *μ. ἐφ' οὗ σε αὐτὸς ἐποιήσατο ὀνόματος* adv. Boeot. I, 31, *μ. ἐ. τῶν αὐτῶν* [adv. Leoch.] 22; cf. ***ἐπέμεινεν ἐπὶ τοῦ κακουργήματος*** in Timocr. 86.

B. cum dativo: ***ἐπί τινί ἐστί(τι)***: *ἐφ' ὑμῖν ἐστι* prooem. IV, *ἐφ' οἷς* (sc. *νόμοις*) *ὑμεῖς ἐστέ* prooem. XII, *ὃ μὲν γὰρ ἦν ἐπὶ τούτοις* prooem. LII, *ἐφ' ὑμῖν ἐστι* de Chers. 2, 55 = [in Phil. IV], 57, epist. I, 15, *ἐ. ἡμῖν ἐ.* in Phil. III, 7, 8, *ἐ. ἡ. ἦν* [de Hal.] 12, *ἐ. ἡ. ἐστι* [ad ep. Phil.] 20, *ἐστὶν ἐφ' ὑ.* [de re p. ord.] 35, *ἐπ' ἄλλοις εἶναι* de class. 32, *ἐ. ὑ. ἔσται* pro Rhod. lib. 30, *ἐ. τοῖς ἐχθροῖς ἔσται* de fals. leg. 250, *ἐ. ὑ. ἐ.* de fals. leg. 301, *ὅσον ἦν ἐπ' ἐκείνῳ* de fals. leg. 332, *ἐ. ὑ. εἶναι* adv. Lept. 98, 148, *ἐ. τοῖς λέγουσι — ἔσται, ἐ. τοῖς ἰδιώταις* in Androt. 37, *ἐ. ὑ. ὄντα* in Aristocr. 137, *ἐ. ὑ. ἔσται* in Aristocr. 196, *ὅσον ἦν ἐ. τούτῳ* in Timocr. 38, *ἐ. ἡμῖν ἦν* [adv. Leoch.] 16, *ἐ. αὐτοῖς ἐσόμενον* [in Dionys.] 43, *ἐ. ἑτέροις ἐστίν* epist. II, 20; cf. *γένοιτ' ἐ. τῷ δήμῳ* in Androt. 11 = in Timocr. 118, *ἐ. σοὶ — γενήσεσθαι* [Amat.] 55.

ἐπιέναι: *ἐπειδὴ περὶ τῶν παρόντων ἐπῄει μοι σκοπεῖν* prooem. XXXIII, *καὶ ταῦτ' ἂν ἐπίῃ σκοπεῖν αὐτῷ* pro Rhod. lib. 39, *πλεῖν αὐτοῖς ἐπῄει* de fals. leg. 164, *ἂν τοίνυν ὑμῖν ὀρθῶς ἐπίῃ σκοπεῖν* in Mid. 185, *ἐπῄει τὰ τοιαῦτ' αὐτῷ σκοπεῖν* ibid. 192.[1])

ἐπικυροῦν prooem. XVIII, XXXV, pro Rhod. lib. 34, in Aristocr. 14; cf. *κυροῦν* in Aristocr. 18, 180.

ἐπιπλήττειν a) cum dat.: prooem. XLVIII, pro Rhod. lib. 34, [Amat.] 35.
(b) absolute: adv. Pantaen. 56, c) c. acc. rei: de fals. leg. 175, 251.)

ἐπίφθονος prooem. XIII, adv. Pantaen. 52.

ἔργον ἐστί τινος est alicuius: prooem. XVI, XX, XXVI, XLV, Ol. II, 27, de Chers. 73, pro Megal. 1 (= prooem. VIII), de cor. 208, de fals. leg. 299, adv. Lept. 56, in Aristocr. 190, in Timocr. 53, epist. I, 12, III, 9; cf. *οὐ μὴν ἀλλ' ἐμὸν μὲν ἔργον εἰπεῖν* prooem. XXXIII. Solus genitivus hac significatione (*ἔστι τινός*, est alicuius) positus est prooem. V bis, X, XI, XII, XXV, XXX, XXXVII, XLI, XLIII, Ol. I, 16 bis, Ol. III, 20, 21, in Phil. I, 47, de Chers. 29, 43, 72, de cor. 188, 278, adv. Lept. 11, in Mid. 27 bis, in Aristocr. 118, 122, 190, in Timocr. 175, [adv. Lacr.] 40, adv. Nausim. 27, adv. Boeot. II, 38, [adv. Phaen.] 12, 25, epist. III, 11; cf. *οὐ γὰρ ἐμὸν τοῦτο λέγειν ἐστί* adv. Boeot. II, 8.

ἔρχεταί τινι ἐπὶ νοῦν c. inf. prooem. XXV, epist. I, 1.

εὐτύχημα vocabulum, quod Braunius[2]) non nisi [in Aristog. I], 31 legi temere dicit, habes prooem. XXIV, XXXIX, XLI, [in Phil. IV], 31, de cor. 323, de fals. leg. 68, in Steph. I. 70.

εὐφήμως prooem. XXV, de fals. leg. 50 (*εὐφημότατα*).

εὐχερῶς ἀκούειν prooem. XLII, *εὐ. ὀνείδη φέρειν* Ol. III, 20, *εὐ. λέγειν* de cor. 70, 264, *εὐ. σώζειν* [Decl. fun.] 25; cf. *τὸν μιαρὸν καὶ λίαν εὐχερῆ* in Mid. 103, *δυσχερῶς ἀκούειν* in Phil. II, 20, in Aristocr. 19, *πικρῶς καὶ ἐναντίως ἀ.* de fals. leg. 339.

ἐφήδεσθαι: *ἐ. οἷς ἂν πάσχητε* prooem. XIV, *καὶ γὰρ εἰ δίκαιά τις φήσει Ῥοδίους πεπονθέναι, οὐκ ἐπιτήδειος ὁ καιρὸς ἐφησθῆναι* pro Rhod. lib. 21, *Θηβαίοις δ' ὁτιοῦν ἂν ἐφησθῆναι παθοῦσιν* de cor. 18.

ἔχειν: I. ***οὕτως ἔχειν τὴν γνώμην*** prooem. II, *οὔ. — ἔ. τὴν διάνοιαν* prooem. XXII, *οὔ. τὰς γνώμας ἔ.* in Phil. I, 16, *ὡς ἂν εὔνους καὶ δίκαιος πολίτης ἔσχε τὴν γνώμην* de cor. 291, *τὴν ἐμαυτοῦ γν. ὡς ἔχω* epist. I, 2; cf. *φαύλου τὴν γνώμην ἀνδρός* prooem. XII, *ὠμὸς τὴν γν.* [in Phil. IV], 43, *βελτίων τὴν ἰδέαν* de fals. leg. 233, *ἥμεροι καὶ φιλάνθρωποι τοὺς τρόπους* in Mid. 49.

---

1) Cf. hui. comment. p. 6 (*ἐπέρχεταί τινι*) et p. 14 (*ἔρχεταί τινι ἐπὶ νοῦν*).
2) De duabus adv. Aristogitonem oratt., quas Dem. scripsisse fertur, Gryphisw. 1873, p. 6.

II. ἔ. τῆς γνώμης περί τινος prooem. XVIII, de class. 2 (= prooem. VII), [Decl. fun.] 23; cf. ὡς γὰρ ἂν ἔχητ' εὐνοίας de cor. 277, οὕτω πρὸς ὑμᾶς εὐνοίας ἔχοντα in Aristocr. 174.

III. ὑποψίαν ἔ. prooem. XXXIV, XLVII, in Steph. I, 84, adv. Eubul. 24, 25; cf. τὰ τοσαύτην ἔχοντα αἰσχύνην in Steph. I, 66, [Amat.] 5.

ζημία γίγνεται prooem. I (ἡ τῶν λόγων χάρις) = in Phil. I, 38; Ol. III, 13 (τὴν ἀπέχθειαν).

θαυμαστόν: οὐδέν ἐστι θ. prooem. II, τοῦτο καὶ θ. ibid., οὐ πάνυ θ. ἐστι prooem. XXXVIII, οὐδὲν — θ. de fals. leg. 46, ὃ καὶ θ. ἐστιν [in Aristog. I], 31, οὐδὲν ἂν ἦν θ. [adv. Phorm.] 36, ἔστι — θ. ἡλίκον pro Phorm. 44.

θρασύνεσθαι prooem. XXXIX, de cor. 136, epist. II, 22, [IV], 11.

ἴσος vocabulo respondet ὅσον: ἴσην πρόνοιαν τῶν αὐτοῖς οἰκείων, ὅσηνπερ τῶν ἀλλοτρίων, ποιεῖσθαι prooem. XVI, ἴσην πρόνοιαν ἔχειν τοῦ συμφέροντος ὅσηπερ τοῦ δικαίου prooem. XXII, prooem. XXX, XXXI, LII, τότε ἴσον τοῦ πραχθῆναι ἀπέχει ὅσονπερ πρὶν δόξαι pro Rhod. lib. 1 (= prooem. XXVII), in Mid. 44.

καί: κ. πρότερον κ. νῦν κ. ἀεί prooem. XXIV, (cf. ἵνα μὴ νῦν μόνον, ἀλλ' ἀεί prooem. IX), κ. τότε κ. νῦν in Phil. II, 12, κ. τότε κ. νῦν κ. ἀεί de cor. 31, πρότερον κ. νῦν ibid. 52, κ. πρότερον κ. νῦν [in Theocr.] 28.

κατά: A. cum genitivo = de, betreffs: τὴν δόξαν — κατὰ τῆς πόλεως prooem. XVI, κατὰ τῆς πόλεως δόξαν in Timocr. 210, ὃ καὶ μέγιστόν ἐστι καθ' ὑμῶν ἐγκώμιον (= vestra laus) in Phil. II, 9, ἔδειξαν ἐγκώμια Θηβαῖοι καθ' ὑμῶν τὰ κάλλιστα de cor. 215; cf. καθ' ὑμῶν ἐστιν ἡ παρὰ τῶν πολλῶν (sc. φήμη) de fals. leg. 244; cf. τὴν κατὰ τῆς πόλεως αἰσχύνην de fals. leg. 55, ἡ καθ' ὑμῶν αἰσχύνη [in Aristog. I], 12.

B. cum accusativo: I. κατὰ γνώμην prooem. II, Ol. I, 16.

II. καθ' ἓν αὐτῶν ἕκαστον — σεσώκατε prooem. XXIV, σεσώκατε πολλάκις πάντας καὶ καθ' ἕνα αὐτῶν ἕκαστον ἐν μέρει Ol. II, 24, πρὸς ἑκάστους καθ' ἕνα de pace 25, καθ' ἕνα — λωποδυτεῖν τῶν Ἑλλήνων in Phil. III, 22, καθ' ἕνα ἡμῶν ἑκάστου κύριος γένηται in Phil. III, 35, ὧν καθ' ἕνα ἐστὶν ἕκαστος ὑμῶν ἐλάττων in Mid. 140, καθ' ἕνα ἕκαστον ἡμῶν ἀποστερεῖν in Mid. 142, καθ' ἕνα ὑμῶν παρ' ἑκάστου δίκην λαμβάνει [in Aristog. I], 41, καθ' ἕνα ὑμῶν ἕκαστος — πορεύσεται [in Aristog. I], 99; cf. τῶν τε παρόντων ἡμῖν καθ' ἕνα οὑτωσὶ πρὸς τὸν λίθον ἄγοντες in Con. 26.

III. καθ' ἑαυτὸν σκοπούμενον prooem. XXXIII, κ. ἑ. ὄντι pro Phorm. 4, κ. ἑ. ὅπως δύναται ζῶντα in Mid. 140.

IV. καθ' ὑμᾶς: ἀκροαταῖς γὰρ ἐχρήσαντο καθ' ὑμᾶς ὑμῖν αὐτοῖς prooem. XXIV; καθ' ὑμᾶς (sic codd.) Voemelius (in edit.) mutavit in καθ' ὑμῶν „contra vos", iniuria, meo quidem iudicio: neque enim verbis, quae praecedunt verbis, quae exscripsimus, legatos solere contra Athenienses dicere contenditur, sed illos Atheniensibus patientibus mentiri affirmatur; κ. ὑμᾶς significat igitur „apud vos", quae quidem notio praepositionis κ. non aliena est a Demosthene: τὰ καθ' ὑμᾶς ἐλλείματα „cessationem vestram" Ol. II, 27, καθ' ὑμᾶς αὐτούς (= „wo (bloss) ihr selber seid" [1]) ὕστερον βουλεύσεσθε in Phil. II, 28, ἓν ἢ δύο βούλομαι τῶν καθ' ὑμᾶς πεπραγμένων καλῶν τῇ πόλει διεξελθεῖν de cor. 95, κατά γ' ὑμᾶς ὀρθῶς ἐφάνησαν ἐγνωκότες de cor. 216, τὸ κατ' ἐμὲ οὐδὲν ἐλλειφθέν de cor. 246, τὸ μὲν καθ' ἡμᾶς adv. Eubul. 2; cf. κ. ἀγορὰν, γῆν, θάλατταν, πόλεις, χώραν etc.

καταγιγνώσκειν translata significatione (zeihen, nachsagen)

a) τινός τινος, rara quidem structura, usurpata tamen a Demosthene: παρανοίας θ' ὑμεῖς

---

1) Vide Rehdantz. I.² s. v. κατά; exemplum illud, quod Rehd. attulit (εὐχόμενοι μὴ καθ' ἑαυτούς in Phil. III, 25), non inveni.

καταγιγνώσκετε ὑμῶν αὐτῶν prooem. XXXV, *οὐ γὰρ ἂν καταγνοίην ὑμῶν οὐδενός* in Mid. 4, *παρανόμων αὐτοῦ κατέγνωτε* [in Aristog. I], 67.

(b) *τινός τι* [de foed. Alex.] 29, in Mid. 51 bis, in Timocr. 57, [adv. Aphob.] 3, adv. Onet. I, 38, adv. Onet. II, 12, adv. Eubul. 64, epist. III, 8.[1]))

καταδεδιέναι prooem. XXXII, in Mid. 20.

κόπτειν fatigare prooem. XXIX, XXXVII, Ol. II, 16.

κράτιστον optimum: *ἃ κράτιστα (εἶναι) νομίζω* prooem. I, XI, XV, XXX, *τὰ κρ.* prooem. XXIX (*τὰ κρ. ἑλόμενοι*), XLIV, *τὸ κρ.* prooem. XLVII, *τοῦ κρ.* prooem. XLIX, *ἅ τις ἡγεῖται κράτιστα* prooem. XLIX, *ἃ κρ. νομίζω* pro Megal. 3 (= prooem. VIII), *τὰ κρ. ἑλέσθαι* de cor. 190, *κράτιστα λέγων* de cor. 320, *τὰ κρ.* adv. Lept. 166, [in Aristog. II], 27, *κράτιστον* in Mid. 106, [Amat.] 52, *ὑπερησίαν — κρατίστην* [adv. Polycl.] 7, de cor. trier. 6, *τὰ κρ. γιγνώσκειν* [Amat.] 35, *τῶν κρ. ὀρέγεσθαι* [Amat.] 41.

κρίνειν existimandi (vel potius iudicandi) significationem habere apud Demosth. ineptissime negavit Braunius[2]): *ὡς (μὲν) ἐγὼ κρίνω* prooem. II, VI, in Phil. II, 15, [in Phil. IV], 6, 49, pro Rhod. lib. 8, de fals. leg. 121; *εὔνου καὶ δικαίου τοῦτο πολίτου κρίνω* prooem. V, *τῆς ὑμετέρας τύχης εὐεργέτημα ἔγωγε κρίνω* prooem. XLI, *δικαίου πολίτου κρίνω — αἱρεῖσθαι* Ol. III, 21; *εὐτυχῆ τὴν πόλιν κρίνων* prooem. LV, *οἷς ἄν τις ἰσχύειν τὰς πόλεις κρίνοι* in Phil. III, 40; [litt. Phil.] 5, pro Rhod. lib. 22, de cor. 215, 298, 299, [in Aristog. I], 42, *συμφέρειν — τὰ τοιαῦτα κρίνω* epist. III, 20; *τὰ πράγματα κρίνειν* prooem. IX, XXV, LV, de pace 12, [in Phil. IV], 49, de cor. 224, 306.

κωλύειν cum genitivo coniunctum est prooem. XXXII: *τοῦ τὰ μέγιστα αἰσθάνεσθαι κεκώλυκεν αὐτούς*, quam structuram alienam esse a Demosthene Ric. Schulzius docuit[3]); in or. [adv. Apat.] 13 *κατακωλύειν* ita positum est.

λέγω „ich meine", ita quidem usurpatum, ut accusativus ex eo non pendeat: *Ἰφικράτους λέγω* prooem. L, *τούτων τῶν τὴν Ἀσίαν οἰκούντων λ.* de Chers. 24, *τριήρεσι καὶ χρήμασι καὶ στρατιώταις λ.* in Phil. III, 70, *λέγω δὲ Φωκέων καὶ Πυλῶν* de fals. leg. 152, *ταύτης λ.* in Mid. 83, *τῶν ἐπ' ἀκουσίῳ λέγει μεθεστηκότων* in Aristocr. 45, *φρατέρσι λ.* adv. Eubul. 24; accusativum pendentem fecit Dem. in Mid. 116, in Androt. 16, in Timocr. 6; cf. Ol. III, 11.

λίαν: *τῆς λ. ἀρρωστείας* prooem. LIII, *αἱ πρὸς τοὺς τυράννους αὗται λ. ὁμιλίαι* in Phil. II, 21; cf. *οἱ παραχρῆμα λόγοι* prooem. IX, *τῆς π. — χάριτος* prooem. XLI, *τῇ νυνὶ βοηθείᾳ* prooem. XXI, *τῶν ἄνωθεν χρόνων* prooem. XXX, *τὸν ἐκεῖθεν πόλεμον* Ol. I, 15, *τὸν πρὸ τοῦ πόλεμον* Ol. I, 27, *τῆς παραυτίκα χάριτος* Ol. III, 22, *τῇ νῦν ὕβρει* in Phil. I, 3, *τῇ νυνὶ βοηθείᾳ* ibid. 14, *τὰς ἐξαίφνης — στρατείας* ibid. 17, *τῆς ἀμελείας ταύτης τῆς ἄγαν* ibid. 17, *τὸν μεταξὺ χρόνον* ibid. 37, de cor. 26, *ἡ παραυτίχ' ἡδονὴ καὶ ῥᾳστώνη* in Phil. II, 27, *τῆς τήμερον ἡμέρας* in Phil. III, 28, pro Rhod. lib. 10, de fals. leg. 328, *τοῖς ἄνωθεν χρόνοις* in Phil. III, 41, *τῶν τότε Ἀθηναίων* in Phil. III, 43, 72, *τὴν τότ' ἄφιξιν* de pace 8, *τὴν παραυτίκα ἡσυχίαν* [de foed. Alex.] 13, *τοῖς ἔξωθεν λόγοις* de cor. 9, *τοῖς ἔμπροσθεν χρόνοις* ibid. 201, *οἱ τότ' Ἀθηναῖοι* ibid. 205, *τὸν ἔμπροσθεν χρόνον* ibid. 282, de fals. leg. 258, 289, *τὴν ἄγαν ταύτην ἐξουσίαν* ibid. 273, in Mid. 8, in Timocr. 133 bis, *τοῖς ἄνω χρόνοις* de cor. 310, *τῷ πρόσθεν χρόνῳ* de fals. leg. 64, *ἡ πρότερον βοηθεία* ibid. 83, *τῷ μεταξὺ χρόνῳ* de fals. leg. 150, 164, 327, in Timocr. 25, adv. Onet. I, 17, *τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον* de fals. leg. 232, *τὸν ἑξῆς νόμον* in Mid. 10, in Timocr. 49, *ὁ κάτωθεν νόμος* in Aristocr. 28, *τοῦ ἄνωθεν χρόνου*

1) Cf. Windel. diss. l. p. 13.

2) l. l. p. 18; H. Stierius cramben repetiit in diss. inaug. Hal. a. 1884, quae i. De scriptore prioris adv. Aristogitonem orationis, quae Dem. esse fertur.

3) l. l. pagg. 55—58.

[adv. Leoch.] 16, *τῆς ἄγαν κολακείας* in Steph. I, 88, *τῷ πρόσθεν χρόνῳ* [in Euerg. et Mnes.] 23, *τῶν ἄνω προγόνων* [Decl. fun.] 4, *τῶν ἄ. τιμῶν* ibid. 34, *τὴν ἔξωθεν φιλίαν* epist. III, 27, *τὴν οἴκαδε ἄφιξιν* ibid. III, 39.

λόγος: I. = ratio, Rechenschaft: *λ. ὑπέχειν* prooem. XXV, (cf. *λ. προσυπέχειν* prooem. XXV), de fals. leg. 95; *λ. λαμβάνειν* prooem. XXXI, de Chers. 47 (= [in Phil. IV], 22), de cor. 62, de fals. leg. 4, in Aphob. I, 19. (*λ. διδόναι* de cor. 8, de fals. leg. 2, 95.)

II. *λόγου τυγχάνειν* ad dicendum admitti prooem. XXI, XXXIV, XLIX, de cor. 13, de fals. leg. 26, 94, in Mid. 209, in Aristocr. 4, 62, in Timocr. 208, adv. Onet. I, 2, in Steph. I, 6, 19.

λοιπός: *τοῦ λοιποῦ* in posterum prooem. I, XXI, in Phil. I, 15, de fals. leg. 149, *τ. λ. χρόνου* [adv. Polycl.] 42, *ἐκ τ. λ. χ.* [in Neaer.] 46. (*τῷ λοιπῷ* de cor. 67, *τὸ λ.* adv. Lept. 4, in Mid. 4, 37, 129, 227, in Timocr. 73, 77, 79, 93, 104, 207, 209 (pluribus quidem locis ex lege petitum), *εἰς τὸ λ.* Ol. III, 12, *πρὸς τ. λ.* pro Rhod. lib. 16, *πρὸς τὰ λ.* de cor. 173.)

λυμαίνεσθαι

a) cum accus. *τὰ πράγματα*: (*τ. πρ. πάντα λελυμασμένα* prooem. XVII), in Phil. III, 36, de fals. leg. 17, 19, *τοὺς ἐπιστάντας* prooem. XXX, *τὰ προσήκοντα* in Phil. III, 31, *τὴν πόλιν* [in Phil. IV], 35, *ταῦτα* ibid. 75, in Timocr. 92, *πάντα* pro Megal. 24, *τὰ δεινὰ ταῦτα καὶ ὑπερβάλλοντα* de fals. leg. 101, *τοὺς νόμους* adv. Lept. 111, *τὸ ἀξίωμα* ibid. 142, *τὰς ῥήσεις* de cor. 267, *τὸν τριηραρχικόν* ibid. 312, *τὸ ἱππικόν* in Mid. 173, *τὰ μὲν ἄλλ' ὅσα* in Timocr. 1, *τοιαῦτα* ibid. 95, *τὰς στρατείας* ibid. 102, *τὰ τῶν δεσποτῶν* in Steph. I, 27, *τὰ χωρία* adv. Callicl. 11, *δῶρα* [in Neaer.] 89; cum accus. pers. in Aristocr. 217, in Timocr. 107, [in Olymp.] 53; cf. *διαλυμαίνεσθαι* epist. I, 12.

(b) cum dat.: de cor. 303, de fals. leg. 332 (*τοῖς πράγμασιν*), [Amat.] 3 (*τῷ πρ.*).

c) absolute: in Aristocr. 35, in Timocr. 210.)

μακρολογεῖν prooem. IV, adv. Boeot. II, 11, [adv. Phaenipp.] 7, 12.

μέγιστον: *καὶ τὸ μέγιστον ἁπάντων* prooem. LIII, *κ. τ. μ. ἁ.* Ol. II, 1, *κ. τ. πάντων μ.* [adv. Phaenipp.] 30, *τ. δὲ π. μ. κ. γνωριμώτατον* [adv. Leoch.] 67; *ὃ τοίνυν μ. ἁπάντων* de fals. leg. 40, 211, *ὁ δὲ δὴ μ. ἁ.* adv. Lept. 151, *ἃ δ' ἐστὶ μέγιστα κ. φανερώτατα* in Mid. 129, *ὁ δὲ πάντων μ. ἐστιν* [in Olymp.] 46; cf. *τὸ πάντων ἀνδρειότατον* Ol. III, 31, *καὶ τὸ πάντων αἴσχιστον* in Phil. II, 31, *Τὸ δὲ καταγελάστατον* [de foed. Alex.] 15, *ὃ δὲ πάντων μάλιστ' ἀγανακτῆσαι ἔφη* de fals. leg. 305, *ὃ δ' οὖν πάντων δεινότατον* (sim.) in Mid. 79, in Aristocr. 90, adv. Callicl. 20, [in Dionys.] 17, *ὁ δὲ πάντων δεινότατον διεπράξατο* [adv. Lacr.] 28, *ὁ δ. π. δ. — πεποιήκασι* adv. Eubul. 59, *ἔπειτα τὸ δ.* adv. Onet. II, 14, *ὃ π. ἀγνωμονέστατόν ἐστιν* epist. III, 13.

μετά: *μ. ἀνάγκης* prooem. I, *κόσμου καὶ σιγῆς* prooem. IV, *βραχέων λόγων* prooem. V, *σπουδῆς* prooem. XXI, *τῆς αὐτῆς γνώμης* prooem. XXV, *ἐλέγχου* prooem. XLI, XLIV, *ἡσυχίας* prooem. LIII, *ἀληθείας* Ol. II, 4, adv. Eubul. 24, in Aristocr. 181, 194, [adv. Phorm.] 48, [Amat.] 9, *κινδύνων* Ol. III, 36, in Phil. III, 74, in Aristocr. 111, *παρρησίας* in Phil. II, 31, de Chers. 21, 24, in Phil. III, 3, [in Phil. IV], 53, 54, 76, de fals. leg. 237, in Aristocr. 204, adv. Pantaen. 55, *κινδύνου κ. ζημίας* in Phil. II, 37, *ἡσυχίας* de Chers. 13, *ἐξουσίας* in Phil. III, 3, *δυνάμεως* ibid. 17. *ἀσφαλείας* ibid. 55, in Mid. 227, in Aristocr. 42, 112, *ῥαθυμίας* [in Phil. IV], 71, *ἀδείας* pro Megal. 5, de cor. 305, in Androt. 25, 125, *δόξης* pro Rhod. lib. 2 (= prooem. XXVII), *ἰσηγορίας* pro Rhod. lib. 18, *τιμῆς κ. δόξης* de cor. 67, *χαρίτος* ibid. 202, *ἐλευθερίας* ibid. 205, *ἐνδείας* de cor. 258, *εὐνοίας* ibid. 199, 276, 316, in Aristocr. 4, in Aphob. I, 3, [adv. Phorm.] 1, adv. Boeot. II, 4, [in Euerg. et Mnes.] 3, adv. Eubul. 1, [in Theocr.] 3, *προθυμίας* de cor. 286, *αἰτίας* de fals. leg. 124, *ἔχθρας* ibid. 222, *συγγνώμης* ibid. 257, *αἰσχύνης* adv. Lept. 16, in Mid.

212, adv. Eubul. 1, *ὀργῆς* in Mid. 41, 76, [in Aristog. II], 18, *χλευασίας* in Timocr. 16, *εὐσεβείας* ibid. 35, *ὅρκου κ. λόγου κ. κρίσεως* ibid. 191, *τῆς ὑμετέρας γνώμης* [in Aristog. I], 10, *οἰκειότητος* ibid. 13, *ἀρᾶς κ. βλασφημίας κ. φθόνου κ. στάσεως* ibid. 52, *ἀρᾶς κ. δόξης* ibid. 100, *ζημίας* adv. Pantaen. 46, *ἐπιβουλῆς* adv. Nausim. 3, *εὐπορίας κ. ἐνδείας* in Steph. I, 6, *σωφροσύνης* [Amat.] 3, *εὐλαβείας* ibid. 5.

μεταβάλλεσθαι prooem. XXXIV, pro Megal. 14, 15, de fals. leg. 28, 202, [adv. Phorm.] 34.

μεταβουλεύεσθαι prooem. XXXII, XXXV, XLIX, epist. I, 15.

μεταγιγνώσκειν prooem. V, de cor. 153, in Mid. 109, epist. I, 9, II, 8.

μεταπείθεσθαι prooem. XXVIII, de cor. 228.

μικρά = *ὀλίγα*: *μ.* (*προ*-)*εἰπεῖν* prooem. XIV, XXII, XXXV, de class. 2 (= prooem. VII), de cor 270, adv. Lept. 154, in Mid. 108, in Aristocr. 215, in Timocr. 6, in Steph. I, 44; *μ. ἔφη* in Aphob. I, 15; cf. *μ. φροντίζειν* prooem. XLVIII, in Aristocr. 62, *ὑπομνῆσαι* Ol. III, 4, *πράττειν* ibid. 44, *μνημονεύειν* de pace 4, *ἀκούειν* pro Rhod. lib. 11, de cor. 168, de fals leg. 192, in Timocr. 159, 190 (*προακούειν*), in Steph. I, 27, *ἀποκρίνεσθαι* de cor. 34, *διεξέρχεσθαι* in Timocr. 17.

νουθετεῖν a) passive: prooem. XLVI, [in Aristog. I], 94.

b) active: de Chers. 76, in Phil. III, 73, [in Aristog. I], 95 bis.[1])

οἶμαι δεῖν, cuius locutionis quantus exstet numerus exemplorum in Dem. oratt. Rehdantzius docet[2]), animadverti prooem. XXIII, XXVIII, XXXI, XXXIV, XXXVI, XLIV, XLIX; *οἶμαι χρῆναι* est prooem. XXXIV.

ὅλως prooem. VI, X, XXI, XXXV, LII, Ol. I, 5, II, 7, 14, III, 35, de Chers. 42 (= [in Phil. IV], 14), 60 (= [in Phil. IV], 62), in Phil. III, 38, [ad. ep. Phil.] 8, 12, [de re p. ord.] 35, pro Rhod. lib. 8, de cor. 190, 194, 252, de fals. leg. 19, 88, 91, 239, adv. Lept. 3 bis, 11, 97, 110, 145, in Mid. 46, 64, 65, 87, 101, 147, in Androt. 65, in Aristocr. 84, 91, 105, 118, 187, 203, in Timocr. 53, 61, 87, 88, 90, 192, [in Aristog. I], 26, 50, 84, 95, [in Aristog. II], 26, [adv. Zenoth.] 11, 23, [adv. Phorm.] 4, pro Phorm. 44, adv. Pantaen. 9, 38 bis, adv. Nausim. 7, 9, 13, 14, adv. Boeot. I, 16, 20, in Con. 5, 21, adv. Callicl. 11, 35, [in Dionys.] 16, adv. Eubul. 31, 35, 70, [in Theocr.] 24, 33, 41, [Amat.] 42, epist. I, 8, III, 10, 28.

ὀξύς = celer: *ὡς γὰρ ἂν χρήσαιτό τις, ὦ ἄ. Ἀ., καλῶς δυνάμει παρεσκευασμένῃ, οὕτως ὑμεῖς εἰώθατε τῷ βουλεύεσθαι χρῆσθαι, ὀξέως* prooem. XXI, *ὀξείας-μεταβολάς* prooem. XXXIX, *καὶ γνῶναι πάντων ὑμεῖς ὀξύτατοι* Ol. III, 15, *ταῖς πολιταίαις πάντ' ἐξ ἐπιτάγματος ὀξέως γίγνεται* de fals. leg. 185, *ταῦτ' ἐπράξατ' ἂν οὕτως ὀξέως* in Androt. 14, *ὀξέως-ἐργάσασθαι* in Timocr. 175.

ὅραμα prooem. LV; cf. *θέαμα* de fals. leg. 65.

ὁρμᾶν vehementer cupere, incitatum esse ad aliquid faciendum: *ἐὰν μὲν ὀρθότερον φανῇ τις λέγων ὧν ὑμεῖς ὡρμήκατε* prooem. V; in Phil. I, 17, [de Hal.] 21, de class. 5, pro Rhod. lib. 11, 28, in Aristocr. 194, [epist. V], 4.

ὅς pron. relat. longe abest a substantivo, ex quo aptum est: *δεῖ δὲ πράξεώς τινος τὸν λέγοντα φανῆναι σύμβουλον, δι' ἣν* — prooem. XXXIII, (*μηδένα καιρὸν οἴεσθε ἥξειν, ὅς* — prooem. XIV), *οὐδ' αἱ πέρυσι πρεσβεῖαι αἱ περὶ τὴν Πελοπόννησον ἐκεῖναι καὶ κατηγορίαι, ἃς — περιήλθομεν* in Phil. III, 72.

οὐδείς plurali numero: dat. plur: *οἵοις οὐδέσιν ἂν τῶν ἄλλων* prooem. XXIV, *οὐδέσι*[3]) *τῶν ἄλλων ἀνθρώπων* Ol. I, 19, [in Phil. IV], 53 (*οὐδέσι τούτων*), *οὐδέσιν ἄλλοις* epist. II, 18; acc.

---

1) hoc vocabulum Braunius (l. l. p. 11) non nisi tribus locis inveniri contendit!

2) I.² s. v. *οἴεσθαι*.

3) V. Rehd. I.² s. v. *οὐδείς*.

plur: *οὐδένας τῶν ἄλλων* prooem. XLVI, *οὐ. ἄλλους* pro Rhod. lib. 19, *οὐδένας*[1]) de cor. 23, *οὐ. πρέσβεις* de fals. leg. 31. (nom. plur.: de class. 1 (= prooem. VII) (*οὐδένες ἄλλοι*), de fals. leg. 66 et 312 (*οὐ. ἄλλοι*), in Timocr. 214 (*οὐ.*), in Aphob. I, 7 (*τῶν ἐπιτροπευσάντων οὐ.*), adv. Onet. I, 37 (*τῶν δὲ βασανισθέντων οὐ.*), de cor. trier. 21 (*οὐ. ὑμῶν*); gen. plur: *οὐδένων* Ol. II, 17.)

οὐ μὴν ἀλλά prooem. V, XIII, XXVIII, XXXIII, XXXIV, LI, LII, Ol. I, 4, Ol. II, 22, de Chers. 8, 38, 49, [in Phil. IV], 26, 28, 36, [litt. Phil.] 10, de class. 33, pro Rhod. lib. 28, 32, pro Megal. 3 (= prooem. VIII), de fals. leg. 135, 203, in Androt. 6, 37, in Aristocr. 101, 111, [adv. Phorm.] 4, adv. Pantaen. 23, adv. Nausim. 11, adv. Spud. 15, 26, in Steph. I, 9, in Con. 38, adv. Eubul. 46, [Decl. fun.] 15, epist. I, 3, III, 5.

οὐ μὴν ἀλλ' ἴσως prooem. XXIV, in Phil. I, 35, de fals. leg. 201, [in Aristog. II], 20.

οὐ μὴν ἀλλά, καίπερ prooem. XV, de pace 3, adv. Eubul. 3.

οὕτως: *οὕτω τί μοι ἀγαθὸν γένοιτο* prooem. XXXIII, *οὕτω μοι πολλὰ ἀγαθὰ γένοιτο* adv. Callicl. 24.

ὀφείλειν debendi significatione prooem. XL, XLV bis, Ol. II, 8, in Mid. 98, in Androt. 64, in Aristocr. 97, 183, in Timocr. 170.

ὀφλισκάνειν: *αἰσχύνην ὀ.* ignominiam suscipere prooem. I, Ol. II, 3, in Aristocr. 143; cf. *αἰ. προσοφλισκάνειν* de pace 5, de Chers. 12; cf. *ἄνοιαν ὀ.* Ol. I, 26, *ζημίαν ὀ.* adv. Lept. 9, *παράνοιαν ὀ.* in Aristocr. 122.

ὀχληρός prooem. XLVIII, de fals. leg. 270, adv. Boeot. I, 18.

πάμπολυς prooem. XV, XXIV, de fals. leg. 180, adv. Lept. 92, in Androt. 22, in Aphob. I, 49, de cor. trier. 1.

παντάπασιν prooem. V, XXXII, XXXVI, LV, Ol. II, 1, in Phil. I, 42, in Phil. III, 3, de class. 34, de fals. leg. 224, adv. Lept. 140, in Mid. 80, 165, in Timocr. 145, in Aphob. I, 2, 23, 63, in Aphob. II, 7, 17, [adv. Lacr.] 15, [in Theocr.] 32, [Amat.] 5.

πανταχῶς prooem. L, [de Hal.] 10, de fals. leg. 341; cf. *πολλαχῶς* in Androt. 25, [in Theocr.] 49.

παντελῶς prooem. LVI, in Phil. I, 18, 23, in Phil, II, 4, de cor. 11, de fals. leg. 279, adv. Lept. 5, 7, in Aristocr. 135, in Timocr. 32, 87, 147, [adv. Phorm.] 1, 16, adv. Pantaen. 27, in Steph. I, 24, 34, de cor. trier 17, [in Dionys.] 18, [in Neaer.] 112, 113, [Amat.] 7, 37, 44, 47; cf. *πολυτελῶς* adv. Boeot. II, 51, 58.

πάνυ: *οὐ π.* „non adeo", „nicht gar", nicht gerade sehr prooem. XV, XXXVI, XXXVIII, XXXIX, Ol. III, 21, de Chers. 2, de fals. leg. 172, adv. Lept. 76, in Aristocr. 148, [adv. Lacrit.] 44, [adv. Macart.] 81, [in Olymp.] 19, [in Neaer.] 36; *μὴ π.* prooem. LV, in Aristocr. 3, 5, 104, [in Dionys.] 2.

παρά: A. cum genitivo. I: *ὑπάρχει τι παρά τινος*: *ἀπέχθειαν ὑπάρχειν παρ' ὑμῶν* prooem. XV, *τῶν παρὰ τῶν θεῶν ἡμῖν ὑπηργμένων* Ol. I, 10, *ἃ δ' ὑπάρξαι δεῖ παρ' ὑμῶν* in Phil. I, 33, *ὅσην εὔνοιαν — τοσαύτην ὑπάρξαι μοι παρ' ὑμῶν* de cor. 8, *τῆς παρ' ὑμῶν ὑπαρξάσης εὐνοίας* [in Theocr.] 3; cf. *εὐ. ὑπάρχουσαν* epist. II, 18.

II. *τῆς παρ' ὑμῶν εὔνοιαν* prooem. XIII, *τῶν παρὰ τούτων λόγων* prooem. XXXIV, *τῆς π. ἐκείνων εὐνοίας* Ol. I, 10, *τὴν π. τῶν θεῶν εὔνοιαν* Ol. II, 1, 23, *ὁ π. τῆς ἡμετέρας πόλεως* (sc. *λόγος*) Ol. II, 12, *ἡ π. ἑκάστου βούλησις* Ol. III, 19, *τὰς π. τ. δεῖνος ἐλπίδας* in Phil. I, 43, *τῇ π. ὑμῶν ὀργῇ* in Phil. II, 34, *τὴν π. ὑμῶν ἐλευθερίαν* de Chers. 42, *τῆς π. ὑμῶν εὐνοίας* de cor. 3, 5, *λοιδορίας τὰς π. σοῦ* ibid. 11, *τὰς π. τῶν πλουσίων χαρίτας* ibid. 109, *τῆς π. τούτων τιμῆς* ibid. 209, *τοὺς π. τούτου λόγους* de fals. leg. 49, *ταῖς π. ὑμῶν ἐλπίσιν* ibid. 51, *τῶν π. τῆς τύχης εὐεργεσιῶν* ibid. 55, *τὴν π. τούτων χάριν* adv. Lept. 43, *ταῖς π. ἐκείνου δωρεαῖς* ibid. 63, *τοῦ π. ἐμοῦ λόγου* ibid. 75, *ταῖς π. τοῦ δήμου δωρεαῖς* ibid. 108, *τὰς π. ὑμῶν δωρεάς* in

1) V. Rehd. I.[2] s. v. *οὐδείς*.

Aristocr. 201, *ἰσχυρᾶς π. τοῦ δήμου ὀργῆς* in Timocr. 133, *τῆς π. ὑμῶν δωρεᾶς* in Steph. I, 35, *τῆς π. ὑμῶν χαρίτος* epist. II, 26.

B. cum accusativo. I. *π. γνώμην* prooem. XXII, XLIV, Ol. I, 21, in Phil. II, 14, in Aristocr. 137; cf. *π. τὴν ἀξίαν* Ol. 1, 23, Ol. II, 8.

II. *π.* = per, ob, propter: *μὴ π. τὸ τῶν συμβουλευόντων οὐκ ἐθέλειν ἀκούειν χεῖρον βουλεύσησθε* prooem. XXXVI, *οὐδὲ γὰρ οὗτος π. τὴν ἑαυτοῦ ῥώμην τοσοῦτον ἐπηύξηται ὅσον π. τὴν ἡμετέραν ἀμέλειαν* in Phil. I, 11; in Phil. III, 2, de cor. 232, 239, de fals. leg. 42, 174, 263, adv. Lept. 26 bis, 110, in Mid. 61, 96, in Timocr. 214, [in Aristog. I], 1 bis, [adv. Aphob.] 52, adv. Boeot. I, 25, [adv. Leoch.] 20, [in Dionys.] 34, [Amat.] 8.[1])

παροξύνειν prooem. XXXIX, Ol. I, 6, 24, Ol. II, 11, in Phil. II, 18, de class. 16, de fals. leg. 197, in Mid. 2, 37, [in Aristog. II], 17, [in Euerg. et Mnes.] 19, in Con. 25, adv. Eubul. 2, 49, [in Theocr.] 59, [Amat.] 47.

πᾶς: I. *πᾶσιν ἐφεξῆς* prooem. XXXVIII, *πᾶσαν ἐ.* de Chers. 55, *πάντα — ἐ.* de fals. leg. 273, *πάσας ἐ.* in Aphob. I, 10. — II. *ἅμα πάντες* prooem. XII, *πάνθ' ἅ.* in Phil. III, 75, de fals. leg. 92, [Decl. fun.] 5, *ἅ. πάντες* in Mid. 219, *ἅ. πάντα* in Aristocr. 21; cf. *ἅπαντας ὁμοίως* de cor. 208, *πᾶσιν ὁ.* in Mid. 123. — III. *πάντα μᾶλλον* prooem. XIV, XV, Ol. III, 17, [de re p. ord.] 13, in Mid. 40, in Androt. 47, in Timocr. 189,

πείθειν: I. cum pron. reflex. (= *πεπεῖσθαι*): a) cum inf.: *λέγειν καθ' ὅτου πέπεικεν ἕκαστος ἑαυτόν* prooem. XI, *ἁπλῶς δὲ πεπεικότος αὑτὸν ὑμῖν προσφέρεσθαι* prooem. XXXVII, *πεπεικότα ἑ. ἔχειν τι συμφέρον εἰπεῖν* prooem. LVI, *οἶμαι καὶ πεπεικὼς ἐμαυτὸν ἀνέστηκα — ἕξειν* de pace 3, *ἑ. πείσας δύνασθαι* de fals. leg. 99, *πεπεικὼς ἐμ. ἀληθῆ λέγειν* [epist. V], 2; b) cum acc. c. inf.: *ἃ πέπεικεν ἑ. μάλιστα συμφέρειν* prooem. XIX, XXXIII, L; cf. *ὑφίστασθαι περὶ ὧν πέπεικεν ἑ. συμφέρειν* prooem. V.[2])

II. *πεπεῖσθαι* cum (acc. c.) inf. prooem. XVIII, XXXIV, in Phil. I, 51, de cor. 220, 221, in Mid. 49.

πεῖραν διδόναι comprobare, docere prooem. XVII, pro Megal. 29, de cor. 107, 195, in Timocr. 24; cf. *π. λαμβάνειν* in Aristocr. 131, [in Aristog. I], 42, adv. Onet. I, 2, [Decl. fun.] 20, *π. ἔχειν* in Aristocr. 179, in Aphob. II, 22, [epist. V], 3, *π. προσάγειν* [in Neaer.] 103, *εἰς π. ἐλθεῖν* [Decl. fun.] 18.

πέρας ἔχειν: *εἰ μήτε τῶν δοξάντων ὑμῖν π. μηδὲν ἕ. δοκοίη* prooem. XXXIV, *μήτε π. μηδὲν ἕ. τῶν ὑμῖν δοξάντων* prooem. XXXV, *τὸ πρᾶγμα οὐδὲν μᾶλλον δύναται π. ἕ.* adv. Lept. 92; *πέρας (ἐστί)* legitur pro Megal. 26, de cor. 97 (= *τέλος* adv. Eubul. 27), 145, 192, in Mid. 109, in Timocr. 152, adv. Boeot. II, 40, [in Theocr.] 37 (*π. γίγνεται*), [Decl. fun.] 17.

περίεργος prooem. XX, XLIV, [in Phil IV], 46, adv. Boeot. I, 2, [adv. Macart.] 2; cf. *περιεργάζεσθαι* [in Phil. IV], 72, de cor. 72.

πλέον ἐστὶν οὐδέν nihil prodest prooem. II, XLIX, de pace 21, [de re p. ord.] 36, de fals. leg. 42, adv. Lept. 7, 103, in Aristocr. 68, in Timocr. 209, 217, [adv. Zenoth.] 17, [adv. Lacr.] 31, adv. Callicl. 6, epist. III, 41; cf. [in Euerg. et Mnes.] 1 (*μηδὲν αὐτῷ πλ. γένηται*), in Phil. I, 34 (*πλ. οὐδὲν ποιοῦντες*).

πλήν: *πλ. γὰρ οὐκ ἔχω τίνος εἴπω* prooem. XLVI, *πλὴν οὐκ ἐφ' ἑαυτοὺς ἑκάστων οἰομένων τὸ δεινὸν ἥξειν* de cor. 45; cf. [in Dionys.] 23 (*πλ. οὐκ εἰς Ἀθήνας*).

πόλις articulo caret prooem. IX, XII, de pace 3, de cor. 24, adv. Lept. 57, in Androt. 64, in Aristocr. 57, [in Aristog. I], 16 [in Neaer.] 29, epist. II, 18.

---

1) Cf. Schaffneri diss. inaug. De III. adv. Aphobum oratione vulgo Dem. nomini addicta, Lps. 1876, p. 37, et Stixii comm. Zum Gebrauch d. Inf. m. Artikel b. Dem., progr. gymn. Rottwilensis, a. 1881, p. 19.

2) Cf. Karlowa l. l. p. 18.

προδηλος prooem. XXX, XLVI, de cor. 196, 199, adv. Lept. 63, in Mid. 66, in Aristocr. 12, [in Aristog. I], 50, [in Dionys.] 18, epist. I, 7, III, 3.

πρὸς ἡδονήν prooem. I (*δημηγορεῖν*), in Phil. I, 38 (*δ.*), Ol. I, 15 (*ζητεῖν*), de Chers. 34 (*ἀκούειν*), in Phil. III, 4 (*ἀκούειν*), de cor. 4 (*εἶναι*), de fals. leg. 119 (*τι ποιῆσαι*); *πρ. φιλίαν* prooem. XII, *πρ. ἐπήρειαν* ibid.; *πρ. χάριν* Ol. III, 3, in Phil. I, 51, de pace 7, de Chers. 1, 69 bis, in Phil. III, 63, 64, [Amat.] 18, epist. II, 11, III, 26; *πρ. ἀπέχθειαν* de pace 7, *πρ. εἰρήνην οὐδ' ἡσυχίαν* in Phil. II, 7, *πρ. ἔχθραν* de Chers. 1, de cor. 141; *πρ. ὑποψίαν* [ad ep. Phil.] 8; *πρ. εὐδοξίαν καὶ πρ. εὐσέβειαν* de cor. 8; *οὔτε πρ. δόξαν οὔτε πρ. εὐσέβειαν οὔτε πρ. ἀσφάλειαν οὔτε πρ. ἄλλο οὐδέν* de fals. leg. 341; *πρ. δόξαν* in Aristocr. 138, *πρ. ἀλήθειαν* ibid. 197, *πρ. φιλονεικίαν* epist. III, 1, *πρ. τὸ δίκαιον* ibid. III, 1.

προσφέρεσθαι

a) cum dat.: certis modis cum aliquo agere, sese gerere erga aliquem: *τὸν τρόπον ὃν* prooem. II, *ἁπλῶς* prooem. XXXVII, *τὸν αὐτὸν τρόπον* de Chers. 64 (= [in Phil. IV], 66), *μετρίως* in Phil. III, 24, *τοῦτον τὸν τρόπον* in Aristocr. 205, *δικαίως* epist. III, 32.

b) *πρός τινα* prooem. XVI, adv. Boeot. II, 40, [in Olymp.] 22.

(c) praestare de cor. 167.)

προτείνεσθαι prooem. XLIX, de class. 5, pro Rhod. lib. 28.

συγκρύπτειν prooem. XXXVII, Ol. II, 20, [ad epist. Phil.] 13, de fals. leg. 248.

συναίρεσθαι prooem. XXXIII, XLI, Ol. I, 24.

τελεῖν: *τελεσθῆναι* nuncupari, creari prooem. LV, [de re publ. ord.] 19.

τέλος ἔχειν prooem. LII, de fals. leg. 59, 125, 150, in Timocr. 73, 194, adv. Boeot. II, 39, [adv. Lacr.] 27, [in Theocr. 46]; cf. *τ. λαμβάνειν* prooem. L; *τ. ἐστίν* de cor. 193, adv. Lept. 125, adv. Eubul. 27; *τ. ἐπιτιθέναι* de cor. 140.

τις: *τί οὖν, ἄν τις εἴποι, σὺ παραινεῖς* prooem. XXXV, (*ἀλλ' ἐκεῖνο μᾶλλον ἄν τις εἰκότως θαυμάσαι* prooem. XLII), *τί οὖν, ἄν τις εἴποι, σὺ γράφεις* Ol. I, 19; cf. *Τί οὖν, τις ἂν εἴποι, ταῦτα λέγεις* Ol. I, 14, *ὅποι τις ἂν εἴποι* Ol. I, 13, *τις ἂν φήσειεν* Ol. II, 5, in Phil. III, 44.[1])

τό I. (*τό, τά*) cum genit. abstractorum (plerumque pro substantivis ipsis): *τὰ τῆς αἰτίας* prooem. XV, *τὰ τῆς τύχης* prooem. XXXIX, *τὰ τῆς ἀνδρείας* prooem. L, *τὰ τοῦ πολέμου* Ol. I, 4, II, 17, III, 20, de Chers. 53, in Phil. III, 47, [in Phil. IV], 56, *τὰ τῆς τροφῆς* Ol. I, 22, *τὰ τῆς ἀρχῆς κ. δυνάμεως* Ol. II, 13, *τὰ τῆς τύχης* in Phil. I, 12, *τὸ τῆς τύχης* ibid. 45, *τὰ τῆς ἀρχῆς* [ad ep. Phil.] 8, *τὰ τῆς στρατείας* de cor. 32, *τὰ τῆς οὐσίας* de fals. leg. 200, *τὰ τῶν νόμων κ. τῆς πολιτείας* ibid. 293, *τὸ τῆς δαπάνης* adv. Lept. 40, *τὸ τῆς εἰκόνος ἢ τὸ τῆς σιτήσεως ἢ τὸ τῆς ἀτελείας* ibid. 120, *τὸ τῆς γνώμης* ibid. 118, *τὰ τῶν δωρεῶν* ibid. 122, *τὸ τῆς ἀτελείας* ibid. 146, *τὸ τῆς ὁσίας* in Mid. 126, *τὰ τῆς ἐξόδου* in Mid. 163, *τὸ τῆς ἑορτῆς* in Timocr. 28; cf. *τὰ τῶν Θετταλῶν* Ol. I, 21, de fals. leg. 320, *τὰ Φιλίππου* Ol. I, 21, de Chers. 65 bis (= [in Phil. IV], 67), in Phil. III, 56, de cor. 161, 235, de fals. leg. 306, *τὰ τῶν Ὀλυνθίων* Ol. I, 25, *τὰ τῆς πόλεως* Ol. III, 26, de Chers. 58 (= [in Phil. IV], 60), [ad ep. Phil.] 18, 21, de fals. leg. 141, 284, in Aristocr. 206, in Timocr. 98, 101, 122, [adv. Polycl.] 15, [in Theocr.] 6, *τὰ τῶν Ἑλλήνων* in Phil. I, 10, III, 29, 45, [IV], 51, de class. 34, de fals. leg. 304, *τὸ τῶν χρημάτων* in Phil. I, 28, *τὸ τῶν πνευμάτων* ibid. 32, etc. etc.

II. neutrum articuli substantivi loco: *ὃς ἔφη δεῖν οὕτω προαιρεῖσθαι κινδυνεύειν τὸν στρατηγὸν ὅπως μὴ τὰ ἢ τὰ γενήσεται, ἀλλ' ὅπως τά* prooem. L, *τὸ καὶ τό* in Phil. III, 68bis, de cor. 243, de fals. leg. 74, in Steph. I, 45, *τὰ καὶ τά* in Mid. 141, in Con. 26; cf. *προαπόλωλε τὸ ἐφ' ὃ ἂν ἐκπλέωμεν* in Phil. I, 37, *βιοὺς ἔτη τόσα καὶ τόσα* adv. Eubul. 29.

1) Cf. Rehdantz. I.² s. v. *τις* init.

τοιγάρτοι prooem. XXXV, [de Hal.] 43, [in Phil. IV], 4, 48, in Aristocr. 203.

τοσοῦτον nur so viel prooem. XII, XX, L (*δεηθεὶς ὑμῶν τ.*), in Phil..I, 13 (*δεηθεὶς ὑμῶν, ὦ ἄ. Ἀ., τ.*), pro Rhod. lib. 25, de cor. 60, 124, de fals. leg. 45, 309, adv. Lept. 120.

τρόπος: *τρόπον τινα* quodammodo prooem. XLI, LV, in Phil. II, 17, de Chers. 41 (= [in Phil. IV], 12), de cor. 43, 101, de fals. leg. 256, adv. Lept. 2, in Androt. 53.

ὑπεῖναι praesto esse prooem. XXXII, de cor. 36, 315, [in Aristog. II], 4.

φυλάττεσθαι: *τοῦτο τοίνυν φυλάττεσθε μὴ πάσχειν* — (*ὅπως μή*) prooem. II, *πειράσομαι μὲν φυλάξασθαι, ὃ τούτοις ἐπιτιμῶ, μὴ παθεῖν αὐτός* prooem. XI, *φυλαξάμενος μὴ δι' ἀνάγκην ἡμῖν εἰς ἔχθραν ἐλθεῖν* in Aristocr. 17.

φύειν: perfectum huius verbi coniunctum cum infinitivis *ἐξαπατᾶν* prooem. XXXII, LVI, *εἰπεῖν* prooem. XLV, *φυλάττειν ἢ κτήσασθαι* Ol. II, 26, *πλεονεκτῆσαι καὶ κατασχεῖν* de Chers. 42 (= [in Phil. IV], 14), *ἐπιλείπειν* de class. 30, *βλάπτεσθαι* [in Aristog. II], 2, *οἰκειοῦσθαι* [Amat.] 4, *διαμαρτάνεσθαι* ibid. 7, *ἐνεργάζεσθαι* ibid. 36.

χωρίζειν: *κεχωρισμένον* prooem. XLV, adv. Lept. 13, in Androt. 22, in Aristocr. 9; *κεχώρισται* in Steph. I, 26.

Finita igitur et absoluta locutionum verborumque comparatione demonstratum esse puto non solum nullam reperiri in prooemiis locutionem, quae non sit usurpata etiam a Demosthene, nullam vocem, quam non possis etiam invenire in veris ac probatis summi Graecorum oratoris orationibus, nullam structuram, quae sit aliena Demosthenis sermoni [1]), verum etiam prooemia plane congruere cum genuinarum Demosthenis orationum genere dicendi in multis brevibus enuntiatis, in suppellectile, vi, collocatione verborum. Iniuria igitur in dubitationem vocata est pooemiorum collectio a nonnullis viris doctis, iniuria meo arbitratu.

Sed ut magis fulciam iudicium, quod modo proposui, paucis percurram

II. Ornatum prooemiorum.

Hic admonitos velim lectores verborum Frid. Blassii [2]), quae sunt: „Natürlich kann die Beweglichkeit, welche diese Figuren (sc. des Gedankens) hervorbringt, nicht in allen Theilen der Rede gleichmässig vorhanden sein, und am wenigsten im Prooemium; der Beweis und die Widerlegung ist dafür die Hauptstelle". —

Notissimum est Demostheni in deliciis esse „plurium vocabulorum ferme idem significantium coacervationem". [3]) Idem usus latissime patet in prooemiis. Leguntur enim in iis substantiva cognominata haec: *κόσμου κ. σιγῆς* prooem. IV, *δικασταὶ κ. κριταί* ib. VI, *λοιδορίας οὐδὲ μέμψεως* ib. XI, *αἰτίας κ. τὰς κατηγορίας* ib. XX, *θρασύτητα κ. κακοδαιμονίαν* ib. XXIV, *σπουδῆς κ. φιλονεικίας* ib. XXX, *φιλονεικίας ἢ ἐπηρείας* ib. XXXI, *ἀνδρεῖαι κ. θρασύτητες* ib. XLV, *πόνος κ. ἱδρώς* ib. XLV, *τέχναι κ. γοητεῖαι κ. ὑπηρεσίαι* ib. LII, *λοιδορία κ. ταραχή* ib. LIII, *ὀργῇ κ. φιλονεικίᾳ* ib. LIII; adiectiva et adverbia cognom. haec: *θαυμαστὸν κ. φοβηρόν* prooem. II, *εὔνου κ. δικαίου* ib. V, *χρήσιμον κ. συμφέρον* ib. XI, *κακοῦ κ. φαύλου* ib. XI, *δίκαιον κ. συμφέρον* ib. XVIII, *δίκαια κ. συμφέροντα* ib. XX, XL (*σ. κ. δ.*), *ταχὺ κ. τήμερον* ib. XXI, *αἰσχρὰ κ. δεινά* ib. XXIII, *σπάνιον κ. χαλεπόν* ib. XXXIII, *πονηρὸν κ. κακόνουν* ib. XXXIV, *ἀεὶ κ. συνεχῶς* ib. XLII, *σώφρονας κ. μετρίους* ib. XLIII, *συμφέρον κ. καλόν* ib. L, *ἀνόητον οὔτε ἄπειρον*

[1]) Quis enim offendet in *εἶναι* (p. 11), *κωλύειν* (p. 16), *ὅραμα* (p. 18) vocibus?

[2]) v. eloqu. Att. III, 1, p. 150.

[3]) V. Joann. Straub. commentationem De tropis et figuris, quae inveniuntur in oratt. Demosth. et Ciceronis, quae addita est annalibus gymn. reg. Aschaffenburg., 1883, p. 122 sqq.; cf. Quaestion. mear. (de orationum Demostheni falso addictarum scriptoribus) part I, p. 58, n. 1.

ib. L, *δίκαιον κ. καλὸν κ. σπουδαῖον* ib. LIV, *καλὰ κ. σωτήρια* ib. LIV, *ἀσφαλῆ κ. βέβαια κ. καλὰ κ. σωτήρια* ib. LIV, *σώφρονα κ. χρηστόν* ib. LV, *σπουδαίων κ. δικαίων* ib. LV, *συμφέρον κ. καλὸν κ. προσῆκον* ib. LVI; verba cognom. haec: *κατηγοροῦσι κ. λοιδοροῦνται* prooem. VI, *σκοπεῖν κ. βουλεύεσθαι* ib. X, *δημηγορεῖν κ. πολιτεύεσθαι* ib. XVII, *ἐνοχλεῖν κ. κόπτειν* ib. XXIX, XXXVII, *στασιάζειν κ. κατηγορεῖν* ib. XXXI, *διδάσκῃ κ. φράζῃ* ib. XXXVIII.

Addere hic liceat exempla verborum simili modo coniunctorum, quae quidem habenda sunt in amplificationis [1]) generibus: *ἀηδὴς κ. μὴ προσήκουσα* prooem. XXIII, *ἀπολειφθῇ κ. μὴ δύνηται* ib. V; *ἰδιώτης κ. τῶν πολλῶν ὑμῶν εἷς* ib. XIII, *ἀσφαλῶς κ. ἄνευ κινδύνου* ib. XXV, *αἰσχύνην ὀφλισκάνοντες κ. ζημιούμενοι* ib. I, *ἀναβαλεῖν κ. χρόνον ἐμποιεῖν* ib. XXI, *ἔδει κ. δίκαιον ἦν* ib. XXXV, *οὐκέτι εἰκὸς οὐδ' ὀρθῶς ἔχον ἐστί* ib. XXXVIII, *μὴ χαλεπῶς φέρειν μηδὲ λυπεῖσθαι* ib. XLI.

Interrogationes Demosthenem sermonem variandi alacritatemque augendi causa saepissime adhibuisse satis constat. In prooemiis quoque interrogationes frequentes sunt, quas quidem in quattuor potissimum genera distribuendas esse duxerim. In primo possunt numerari ii loci, quibus oratio alternis quaestionibus responsionibusque conficitur (= subiectio, *ὑποφορά*): *πότερον προῖκα λέγειν ταῦτ' αὐτοὺς οἴεσθε; ἀλλ' οἱ τῶν ὀλιγαρχιῶν, ὑπὲρ ὧν οὗτοι λέγουσι, κύριοι καὶ πλείω σιωπῇ μᾶλλον ἂν δοῖεν. ἀλλὰ βελτίω ταῦτ' εἶναι τῶν ἑτέρων ὑπειλήφατε; βελτίων ἄρα ὑμῖν ὀλιγαρχία δημοκρατίας φαίνεται. ἀλλ' αὐτοὺς εἶναι βελτίους ἡγεῖσθε; καὶ τίς ἂν ὑφ' ὑμῶν χρηστὸς νομίζοιτο εἰκότως ἐναντία τῇ καθεστώσῃ πολιτείᾳ δημηγορῶν*; prooem. II. Similes subiectiones sunt hae: *τί ποιήσομεν, ἂν ἐπὶ Χερρόνησον ἴῃ; κρινοῦμεν Διοπείθην νὴ Δία. καὶ τί τὰ πράγματ' ἔσται βελτίω; ἀλλ' ἐνθένδε ἂν βοηθήσαιμεν αὐτῷ. ἂν δ' ὑπὸ τῶν πνευμάτων μὴ δυνώμεθα; ἀλλὰ μὰ Δί' οὐχ ἥξει. καὶ τίς ἐγγυητής ἐστι τούτου*; de Chers. 17 et *τὰς δ' ὀκτὼ τί ποιήσομεν; εἰπέ, Τιμόκρατες· οὐ σύνιμεν καὶ βουλευσόμεθα, ἐάν τι δέῃ; εἶτ' ἔτι δημοκρατησόμεθα; οὐ δικάσει τὰ δικαστήρια τά τε ἴδια καὶ τὰ δημόσια; καὶ τίς ὑπάρξει τοῖς ἀδικουμένοις ἀσφάλεια*; cett. in Timocr. 99. [2]). — Alterum genus interrogationum est earum, quibus responsum subicitur: *τί οὖν τοῦτ' ἔστιν, ὦ ἄ. Ἀ; ὅτι* cett. prooem. XXX, *τί δήποτε — ἐκ πτωχῶν πλούσιοι γεγόνασιν; ὅτι* cett. prooem. LIII; cf. Ol. II, 3, in Phil. I, 2, 3, 22, 25, cett. Responsiones autem, quales occurrunt prooem. XXXV: (*τί οὖν — σὺ παραινεῖς —*;) *ἐγὼ νὴ Δί' ἐρῶ* et prooem. LIII: (*ἔστιν —*;) *οὐδεὶς δήπου*, summo opere adamavit uti Demosthenes: *ἐγὼ νὴ τοὺς θεοὺς — ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀποκρύψομαι* in Phil. II, 31; cf. *ἐγὼ ὑμῖν ἐρῶ* [adv. Zenoth.] 10; *οὐδεὶς δήπου* in Phil. III, 15, adv. Boeot. I, 40, *οὐδὲ εἷς* de cor. 112, de fals. leg. 92, 93, 104, 109, 295, pro Phorm. 19, [in Theocr.] 13, *οὐδὲ ἓν δήπου* in Steph. I, 12, *οὐδεμίαν δήπου* adv. Lept. 123, pro Phorm. 25, *οὐδαμῶς δήπου* de fals. leg. 215, *οὐ δήπου* de cor. 28, adv. Lept. 167, in Steph. I, 45, *οὐδενὶ δήπουθεν* in Androt. 36, *οὐδαμῶς δήπουθεν* in Aphob. I, 59, *οὐκ ἔνεστι δήπουθεν* adv. Onet I, 16; cf. *ἐγὼ μὲν οὐκ* (*οὐδένα* (sim.)) *οἶμαι* (*ἡγοῦμαι, ἀξιῶ* simil.) de Chers. 14/15, de class. 32, de fals. leg. 79, 115, 330, adv. Lept. 4, 12, 63, 79, 85, in Mid. 35, 115, 220, in Androt. 72, in Aristocr. 106, in Timocr. 53, 57, 78, 130, 138, 154, 157, 180, adv. Onet. II, 11, 13, adv. Pantaen. 38, adv. Nausim. 12, in Steph. I, 14, ad. Boeot. I, 24, in Con. 20, 43, adv. Eubul 36; *ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι* (sim.) de class. 12, de fals. leg. 238, 294, 298, adv. Aphob. 34; *ἐγὼ μὲν* (*γὰρ*) *οὐχ ὁρῶ* (*οἶδα*) Ol. III, 8, de Chers. 37, pro Megal. 13, in Aristocr. 137, adv. Aphob. 24; *πολλοῦ γε καὶ δέω* (simil.) de pace 24, in Phil. III, 19, [IV], 3, [de re p. ord.] 28, 30, de class. 39, de cor. 47, 52, 300, 308, de fals. leg. 30, 101, 158, 184, 202, 207, adv. Lept. 21, 58, 106, in Mid. 71, in Aristocr. 165, [in Aristog. I], 84, adv. Aphob. 40, [adv. Phaen.] 25; *μηδαμῶς* de cor. 315, de fals. leg. 71, 341, adv. Lept. 159, [adv. Phorm.] 50, adv. Pantaen.

1) Cf. Rehdantz. I.[1] s. v. *ἄρσις* et Erweiterung, Quaestt. meas. I, pagg. 55 sqq.
2) V. Blass. l. l. p. 150, Straub. l. l. pagg. 95 sqq.
3) Cf. Schulze l. l. p. 76.

56, 60, adv. Nausim. 22, adv. Boeot. I, 36, II, 47, [adv. Phaen.] 21, 31, [in Dionys.] 50: *οὐκ ἔστι τοῦτο* (sim.) in Phil. III, 13, de fals. leg. 331, pro Phorm. 22, adv. Eubul. 53, cett. — Tertium genus solis interrogationibus efficitur: prooem. XIV, XXIII, XXXII, XXXV, XXXVIII, XLII, LI. — Quarto denique generi breves illae interrogatiunculae adscribendae sunt, quae alacrem reddunt et vividam orationen quasque Demosthenis proprias esse nemo est quin sciat: *τί οὖν τοῦτ' ἐστιν*; prooem. XXX, *τί οὖν συμβουλεύω*; prooem. LVI. Quibus interrogationibus orator, cum aliquid explicaturus est, ipse se interrogat. Talia sunt haec: *τί οὖν ἔστι τοῦτο* (sim.); in Phil. I, 2, II, 24, de Chers. 7, in Phil. III, 22, pro Megal. 15, adv. Lept. 134, in Aristocr. 31, in Timocr. 175, adv. Pantaen. 24, *ταῦτα δ' ἐστὶ τί* (sim.); in Phil. III, 39, de fals. leg. 217, in Aristocr. 24, 38, in Timocr. 200, adv. Pantaen. 36, epist. I, 6, *ἔστι δὲ οὗτος τίς*; adv. Boeot. I, 29, *εἰσὶ δ' οὗτοι τίνες* (sim.); adv. Lept. 154, in Timocr. 215, *τίς οὖν ἐστιν αὕτη* (sim.); pro Rhod. lib. 32, in Androt. 31, 39, 54, in Aristocr. 156, *αὗται δ' εἰσὶ τίνες* (sim.); adv. Lept. 107, adv. Pantaen. 29; cf. *πῶς οὖν ταῦτ' ἔσται*; de class. 7, *τί οὖν ἔσθ' ὃ πέπονθεν*; in Mid. 88, *ἡ δὲ τῶν νόμων ἰσχὺς τίς ἐστιν*; ibid. 224, *τίς οὖν ἡ δύναμις αὐτῶν ἐστιν*; ibid. 224, *τί οὖν ὁ νόμος κελεύει*; in Aristocr. 72, *τί πότ' οὖν ἦν*; in Timocr. 81; — *τί οὖν κελεύω*; in Phil. I, 25, *τί δὴ ταῦτα νῦν λέγω κ. καλεῖν φημὶ δεῖν τούτους*; in Phil. II, 31, *Τί οὖν ταῦτα νῦν λέγω*; [de re p. ord.] 11, *τί οὖν φημὶ δεῖν*; de cor. 177, *πρὸς οὖν τί τοῦτο λέγω*; adv. Lept. 114, *οἷον τί λέγω*; in Aristocr. 146, *τί γὰρ βούλεσθε εἴπω*; in Timocr. 176, *καὶ τί ποιῶ*; adv. Aphob. 11, *νῦν δὲ τί δίκαιον νομίζω κ. τί παρεσκεύασμαι ποιεῖν, ὦ ἄ. δ.*; adv. Eubul. 17. — Deos alloquendi formulae sunt in prooemiis hae: *οὐ μὰ Δί'* XXXV, *νὴ Δί'* ibid., *μὰ τοὺς θεούς* et XLVIII, *μὰ τὴν Ἀθηνᾶν* XLVI, quibus in iurandi formulis nihil esse, quod sit in offensione, Kuehnleinius [1]) recte dicit. — „Eiusdem verbi crebra a primo repetitio" [2]) (*ἐπαναφορά* s. *ἀναφορά*) invenitur prooem. XXIX: *τοῦτο δή, τοῦτό μοι πάλιν δοκεῖτε πείσεσθαι* [3]). — *Παρένθετα* (interiecta) adscribam haec: *οἶμαι* prooem. VI, XXIV, *ὡς ἐγὼ κρίνω* prooem. II, VI, *ὡς ἐμοὶ δοκεῖ* prooem. XXV, *ὡς δοκεῖ* XXXIII, *ὡς ἔοικεν* prooem. XXXII, XLVI, LV; *οἶμαι* obviam est in Dem. oratt. Ol. I, 5, 11, 20, II, 10, 14, 20, 23, III, 32, in Phil. I, 45, II, 5, 7, 11, de Chers. 12, 20, 32, [in Phil. IV], 3, 6, 40, 43, [de re p. ord.] 24, 25, pro Megal. 20, de cor. 149, 225, de fals. leg. 24, 30, 37, 67, 76, in Androt. 25, 42, 63, in Aristocr. 47, 100, 122 bis, in Timocr. 61, 74, adv. Aphob. 27, in Onet. II, 12, pro Phorm. 12, 44, 54, adv. Pantaen. 24, 26, 47, 56, adv. Spud. 24, [adv. Macart.] 10, [adv. Leoch.] 53, 66, 67, in Steph. I, 20, 30, 82, in Con. 19, adv. Callicl. 7, 20, [in Dionys.] 24, 29, adv. Eubul. 46, 53, [in Theocr.] 20, 38, [in Neaer.] 50; *ὡς ἐγὼ κρίνω* (*νομίζω, οἶμαι*), *ὡς ἐμοὶ δοκεῖ* (*φαίνεται* sim.) habes de cor. 7 bis, 192, 226, 255, de fals. leg. 117, 137, 182, adv. Lept. 82, 91, 94, 126, 151, 154, in Mid. 2, 131, 132, in Aristocr. 39, in Timocr. 57, [in Aristog. II], 16, adv. Aphob. 10, cett; *ὡς ἔοικεν* in Phil. II, 26, [de Hal.] 28, 35, pro Rhod. lib. 27, de cor. 8, 63, 126, 140, 159, 172, 202, 212, 227, 271, de fals. leg. 32, 271, adv. Lept. 137, in Mid. 14, 87, 120, in Aristocr. 23, 123, 203, [in Aristog. I], 56, 72, [II], 9, in Aphob. I, 54, [adv. Zenoth.] 15, 24, 28, adv. Pantaen. 8, 50, adv. Spud. 18, adv. Callicl. 29, [Amat.] 33, epist. III, 12. — Dissolutionis (*ἀσυνθέτου*) unum legi exemplum: *ψηφιεῖσθε ἅπερ ἐκ τῶν παρεληλυθότων χρόνων, καθέλκειν τριήρεις, ἐμβαίνειν, εἰσφέρειν, πάντα ταῦτ' ἤδη* prooem. XXI; cf. *εἰσφέροντας, ἐξιόντας, ἅπαντα ποιοῦντας ἑτοίμως* Ol. II, 13, *εἰσφέρειν χρήματα, αὐτοὺς ἐξιέναι προθύμως, μηδέν' αἰτιᾶσθαι* ibid. 27; *τριηραρχεῖν, εἰσφέρειν, στρατεύεσθαι* ibid. 30; Ol. II, 25, III, 5, 21, 35, in Phil. I, 33, 35, 40, II, 19, de Chers. 9, 29, 36, 56, 66 (=[in Phil. IV], 69), 68, 76, in Phil. III, 40, 49, 58, 70, 71, 73, cett. cett.

Haec hactenus de ornatu. Restat, ut agam

1) De vi et usu precandi et iurandi formularum apud X orat. Attic., progr. a. 1882, Neostadii, p. 76.

2) Cic. de or. 3, 54, 206.

3) Exempla collegerunt G. H. Schaeferus, appar. crit. V, 770, Rehdantz. l. l. s. v. Anaphora; cf. Schulz. diss. l. p. 75—76, Straub. l. l. pagg. 110 sqq., Quaestt. m., I, p. 73.

III. De compositione.

Atque primum quidem de hiatu dicendum est. Vocalium concursus excusationem non habere Benselerus [1]) censuit hos: *ἐπειδὴ ἐφ'* prooem. IV, *ὁρῶ ὄντας* ib. VI, *πραχθῆναι ἀπέχει* ib. XXVII (=pro Rhod. lib. 1), *μέλλω ἀπεχθήσεσθαι* ib. XXVIII, *συμβουλεύοντι ἴσως* ib. XXXI, *σπουδάσαι ὑπέρ* ib. XLI, *παρεῖναι εὐθύς* ib. XLIX, *ἀγωνιεῖται ἔλεγεν* ib. L, *καθιστάναι οὐκ* ib. LI, *ἡγοῦμαι εἶναι* ib. LVI. Uni loco Benselerus [2]) ipse medetur, cum *τοῦ πραχθῆναι ἀπέχει* mutat in *ἀπέχει τοῦ πραχθῆναι* prooem. XXVII (= pro Rhod. lib. 1). Tribus locis vocalium concursio pausa excusatur: *τὸ γὰρ καταρᾶσθαι συμβουλεύοντι* [3]), ‖ *ἴσως ἐστ' ἄτοπον* prooem. XXXI, *ἣν δὴ τοῦτο γνώριμον. ὅτι, ὅπως καλῶς ἀγωνιεῖται,* ‖ *ἔλεγεν* ib. L, *οὐ μὴν ἀλλά μοι δοκοῦσιν αὐτοὶ φανερὸν καθιστάναι,* ‖ *οὐκ ἐπὶ τῷ τῇ πόλει συμφέροντι πράξαντες* ib. LI. Nonnullis locis verborum collocatione mutanda mederi equidem suaserim, ita ut legendum videatur esse *ὑμᾶς ὁρῶ νῦν ὄντας ἐγγυτέρω* pro *ὑμᾶς νῦν ὁρῶ ὄντας ἐ.* prooem. VI, *εἰ καί τισιν ἀπεχθήσεσθαι μέλλω* pro *εἰ καί τισι μέλλω ἀπεχθήσεσθαι* ib. XXVIII, *μή, εὐθὺς παρεῖναι τούς* pro *μή, παρεῖναι εὐθὺς τούς* ib. XLIX. Plures hiatus Benselerum fugerunt: *εἴη ἂν* prooem. VI, *ἕνεκα αἰτίας* ib. XXXI, quo loco cur *ἕνεκ' αἰτίας* non scripserit Voemelius, praesertim cum prooem. L in textu posuerit *ἕνεκ' ἐλπίδων*, non video, neque minus miror, quod idem editor *διὰ τοῦτο ἐπιτιμῶ* scripsit pro *διὰ τοῦτ' ἐπιτιμῶ* prooem. VI, *μὴ ἐθέλειν* pro *μὴ 'θέλειν* prooem. XLIV, ut scripsit prooem. XLVII *μὴ 'θέλουσι*. Etiam prooem. LIV (*ἐπιμέλεια ὑμῖν* et *τυθέντα ἱερὰ ἀσφαλῆ*) elisionem adhibendam esse arbitror.

Altero loco quaerimus, num prooemia composita sint ex lege rhythmica, ex qua Demosthenes caute fugit tres vel plures breves syllabas deinceps positas. Quod studium breves syllabas nimis cumulatas vitandi principis oratoris maxime proprium est. Plurimum igitur quaestio, num in prooemiis quoque caveatur, ne plus quam duae syllabae correptae deinceps sequantur, valet ad diiudicandum, utrum Demosthenes prooemiorum collectionis auctor sit necne. — Illis solis de locis disseram, quibus tres vel plures syllabae deinceps positae ex praeceptis Blassii [4]) excusari nequeunt. Primum igitur omittam eos, quibus plus quam duae syllabae correptae ante pausam leguntur; nam pausa brevis syllaba anceps fit, velut *οὐ γὰρ ἧττον ὑμέτερον* ‖ *ἔσται — τὸ κατορθωθὲν ἢ τοῦ πρὸς ὑμᾶς εἰπόντος* prooem. XVIII, *πρότερον* ‖ *ἢ* ib. XXI, cett.; deinde eos, quibus breves syllabae non extra unius vocabuli spatium reperiuntur, ut *περιμένητε* prooem. VIII, *ὁμολογουμένων* ib. VIII, *προτιθέναι* ib. X, *ἐπιστάμεθα* ib. XX, cett.; tum eos, quibus praepositio coniuncta est cum nomine, ut *διὰ βραχυτάτων* prooem. IV, VI, XVII, *ἀφ' ἑκατέρων* ib. VIII, cett.; denique eos, quibus elisione vocalis eiectus est, ut *κἀκεῖνο δ' ὑπολαμβάνω* prooem. XVI, cett. Ex reliquis locis, quibus in edit. Voemel. tres vel plures syllabas breves deinceps positas legimus, alii emendari possunt *ν ἐφελκυστικῷ* addendo vel delendo. Legas igitur *πράγμασιν συνειθέσθαι* pro *πράγμασι σ.* prooem. XV, *ἐξηπατήκόσιν προσῆκεν* pro *ἐξηπατηκόσι πρ.* ib. XV, *μήτε τισὶν χαρίσασθαι* pro *μήτε τισὶ χ.* ib. XIX, *ἐπειδήπερ γέγονεν λόγου* pro *ἐ. γέγονε λ.* ib. XLIX, *γέγον' αἰτία* pro *γέγονεν αἰ.* ib. LI, *καὶ νυνὶ γέγονεν παρά* pro *κ. νυνὶ γέγονε παρά* ib. LIII, *καὶ γέγονεν*

1) i. l. de hiatu, Fribergae, 1841, p. 154—155.

2) l. l. p. 86.

3) Textum in hac comm. parte (pp. 25—27) adscripsi ex edit. Voemeliana (Dem. opp. rec. graece et lat. cum indicibus ed. I. Th. Voemelius, Paris., ed. Did., 1849), nam Dindorfius summa inconstantia adhibet crasin et elisionem.

4) eloq. att. III, 1, pagg. 102 seqq.

καλά pro *κ. γέγονε κ.* ib. LIV, *πότερον δικαιότερ'* pro *πότερα δ.* ib. LVI. Alii loci verbis aliter collocandis emendandi videntur esse: scribe *καὶ τίς ὑφ' ὑμῶν ἂν* pro *καὶ τίς ἂν ὑφ' ὑμῶν* prooem. II, *βέλτιον ὑμῖν ἂν ἔχειν* pro *βέλτιον ἂν ὑμῖν ἔ.* ib. XXI, *ἀλλ' ὁποίαν τιν' ἂν τὰ πραχθέντ'* pro *ἀλλ' ὁποίαν ἄν τινα τὰ πρ.* ib. XXII, *τοῖς αὐτοῖς ἐπιτιμᾶν ἔθεσίν τε* pro *τοῖς αὐ. ἔθεσιν ἐπιτιμᾶν* ib. XXXI, *μετὰ ταῦτα δ' οἴχεται* pro *μετὰ δὲ ταῦτ' οἴ.* ib. XXXIII. Elisione adhibita legendum est *διὰ τοῦτ' ἐπιτιμῶ* pro *διὰ τοῦτο ἐπιτιμῶ* prooem. VI. Scribendum videtur praeterea *αὐτὰ καθ' αὑτά* pro *αὐ. καθ' ἑαυτά* ib. LVI. Restant igitur non ita multi loci, quibus tres vel plures syllabae vitiose cumulatae leguntur: *ποιοῦσιν ἔνιοι* prooem. XII, *βραχύ μοι* ib. XVIII, *ἀμφότερα διὰ βραχέων* ib. XIX, *συμπολιτευόμενοι τοσαύτην* ib. XXI, *δόξαντα μετά* ib. XXI, *ἕτεροί τινες* ib. XXIV, *λόγοι περὶ ὑμῶν* ib. XXIV, *ἕτεροι δέ τινες* ib. XXIV, *λόγον ὑπέχειν* ib. XXV, *ἔνιοί μοι* ib. XXXII, *οἴεσθε πόλεως* ib. XL, *πλέον ὀφείλειν* ib. XL, *ἕνεκα χάριτος ἐνίους* ib. XLI, *οἷά φασιν οἱ τότε* ib. XLIX, *ἡμετέρα γέγονεν ἐπιμέλεια* ib. LIV, *ὅ τισιν ἴσως* ib. LVI. Quibus expositis videtur apparere satis magnum esse in prooemiis studium et hiatum vitandi et legem rhythmicam observandi.

Tum prooemia, num eodem modo quo orationes publicae dispertiri possent in aequalem et congruentem colorum numerum, ut quaerere conarer commotus sum Blassii maxime verbis, qui: „Wie“, inquit[1]), „bei einem solchen (sc. Bauwerke) ein jedes Glied in sich Symmetrie hat und wiederum zu seiner nächsten Umgebung und mit dieser zu dem Ganzen in einem bestimmten Verhältnisse steht, so auch ein jedes Stück der Rede, oft jedoch mit abgesonderter Stellung des Prooemiums.“ Libere autem profiteor rem ad liquidum perducere mihi non contigisse, sive quod minus valuere vires ad quaestionem satis difficilem dissolvendam, sive quod vel Blassii[2]) de colis praecepta vel ea, quae tradita accepimus ab veteribus[3]), non sufficiunt ad diiudicandum, num singula prooemia dividi possint in cola, sive quod Demosthenes in prooemiis componendis legem, quam in orationibus observandam sibi putavit, neglegere non dubitavit.

Denique de infinitivis articulo instructis deque participiis absolutis pauca proferam. Infinitivi articulo ornati qui sit usus apud Demosthenem Stix[4]) docet. Idem usus nobis occurrit in prooemiorum collectione. Primum autem inf. art. instructus est subiectum: prooem. (VIII), X ter, XI bis, XVI, XXIV bis, XXV, XXVI, (XXVII), XXXI bis, XXXIII, XXXIV bis, XLV, XLVI, LVI. Deinde pendet 1. ex verbis his: *αἰτιᾶσθαι* prooem. XXXI, *ἀμελεῖν* ib. IX et XLV, (*ἀπέχειν* ib. XXVII), *θαυμάζειν* ib. XLII, *κρίνειν* (*εὐεργέτημα*) ib. XLI, *κωλύειν* ib. XXXII, *μετεῖναι* ib. XXIV, *ὁρᾶν* ib. XLIV, *παριέναι* ib. I, *σημεῖον ποιεῖσθαι* ib. XLI, *σπουδὴν ποιεῖσθαι* ib. XXXIII bis, *χρῆσθαι* ib. IX et XXI, cf. *ἐγγὺς εἶναι* ib. VI et XIII et *πόρρω εἶναι* ib. LII; 2. ex substantivis his: *αἰτία* prooem. LII, *ἀρχή* ib. V, XVIII, XLI, XLV, *δόξα* ib. (VII), IX, *καιρός* ib. XVIII bis, XXX, XL, XLIV bis, *μέρος* ib. XXV bis, *πρόφασις* ib. II, *τρόπος* ib. XVIII bis, XXXV, *χρόνος* ib. XXXVI; 3. ex adiectivis his: *αἴτιος* prooem. VI, *κύριος* ib. XXV; 4. ex praepositionibus et adverbiis his: *ἄνευ* prooem. XLIII, *ἀντί* ib. XXXII, *εἰς* ib. XLIII, *ἐκ* ib. IV, bis, *ἐν* ib. XIV bis, XXIV, *ἕνεκα* ib. XXVIII, *ἐπί* c. gen. ib. I, c. dat. ib. XXXII bis, *ἔξω* ib. XLII, *μέχρι* ib. XXXV, *παρά* c. acc. ib. XXXVI, *περί* ib. LVI, *πρό* ib. XXX, XLV bis, *πρός* ib. XLIII, LVI, *ὑπέρ* ib. XLI; 5. ex comparativo prooem. XLIV. Tum dativus infinitivi cum articulo legitur XIII bis, XVII, XXXVIII bis, XLIII, XLVI.

Nec usu participiorum absolutorum discrepantia ab elocutione Demosthenica statui potest. Invenimus enim in prooemiis haec: *δέον* X, XLVII, *ἐξόν* XXXV, XXXVIII, *παρόν* XXIV. *τυχόν* XXVIII.[5])

---

1) el. att. III, 1, p. 114. 2) l. l. pagg. 105 seqq.

3) Cf. Bodendorffii comm. Das rhythmische Gesetz des Dem., progr. Regimont. a. 1880, pp. 15 sqq.

4) Zum Gebrauch des Inf. m. Artik. bei Dem., progr. gymn. Rottwilensis a. 1881.

5) Cf. Schulzii diss. l. p. 59, Windel. l. l. p. 13, Quaestt. meas, I, p. 86.

Ad finem est perducta quaestio, quam instituimus de dictione prooemiorum contionum, quae sub Demosthenis nomine circumferuntur, num forte illa ad ortus illustris honorem adducere possemus. Exposuinus autem prorsus nullas locutiones, nulla verba verborumque structuras abhorrere a Demosthenis ratione atque consuetudine dicendi, statuimus non desiderari ornatům, qui egregiam clarissimi oratoris artem maxime exhibet, vidimus compositionem satis congruere cum compositione Demosthenica. Multa haec et luculenta signa elocutionis Demosthenis, quae praefert prooemiorum collectio, nonne maxime suadent, ut eam principi oratorum vindicemus?

At vero si quis etiam nunc dubitabit de genuina origine prooemiorum colléctionis, ei omnes scrupulos evulsum iri spero argumentis, quae nunc prolaturus sum. Atque primum quidem prooemia contionum in omnibus codicibus operum Demosthenicorum exstant. Deinde distinctis verbis memorata sunt ut vere Demosthenica a prisci aevi grammaticis Harpocratione [1]) et Polluce [2]). Tum satis constat exordia sola elaborata esse non modo a pluribus Graecis, quibus in foro et iudicio dicendum erat, ut ab Antiphonte, Critia, Cephalo, Thrasymacho [3]), verum etiam a Cicerone, qui huius rei ipse expressis verbis testis est.[4]) Ex quo sequitur, ut neque fuerit omnino indignum oratoribus partes quasdam orationis praeparatas habere neque veri dissimile sit Demosthenem quoque prooemia per otium exaravisse. Tum prorsus nihil est, cur Demosthenem, quem scimus tanta cum diligentia atque assiduitate domi orationes suas solitum esse elaborare et quodammodo sculpere [5]), ut doleret, „si quando opificum antelucana victus esset industria“ [6]) — cur, inquam, Demosthenem ad futurum usum prooemia confecisse negemus, praesertim cum Cicero, qui verbis se abundare gloriatur [7]), exordiorum collectionem habuerit. Denique prooemia inventione sunt eminentissima inprimisque excellit scriptor eorum admirabili quadam facultate auditorum animos multis variisque argumentis ad attente audiendum comparandi.[8])

Sed antequam toti huic nostrae commentatiunculae finem imponimus, paucula dicamus necesse videtur de iudiciis virorum doctorum, qui prooemia nullis argumentis contra germanum eorum ortum prolatis addubitant. Fuere, ut supra dictum est [9]), qui prooemia ab uno eodemque auctore scripta esse negarent. Quorum opinionem valde improbabis sine dubio, si similitudines consideraveris, quae intercedunt inter singula prooemia. Alias supra statuimus disserentes de vocibus *ἀκροατής*, *ἄνευ*, *ἀποτρέπεσθαι*, *αὐτόματον*, *δυοῖν θάτερον*, *ἐθέλειν ἀκούειν*, *εἰς* I, *κράτιστον*, *κρίνειν*, cett., alias, ut magis etiam refellamus illorum sententiam, addimus hic:

prooem. I: [10]) *πειράσομαι συμβουλεύειν, ἃ κράτιστα εἶναι νομίζω* cll. prooem. XI: *διὸ πειράσομαι — συμβουλεῦσαι δὲ ἃ κράτιστα νομίζω* et XXX: *πειράσομαι δ' ἃ κράτιστα νομίζω συμβουλεῦσαι*;

ibid. *πρῶτον μὲν οὖν ὑμᾶς ἐκεῖνο ἐγνωκέναι δεῖ* = prooem. XXX: *π. μ. οὖν ὑ. ἐ. ἐ. δ.*;
prooem. II: *Οὐχι ταὐτὰ γιγνώσκειν* cl. prooem. IX: *Οὐ. τ. γιγνώσκων*:

---

1) Lexicon in X or. Attic. (ex. rec. G. Dindorfii), in vocibus *ἀρχή* et *ὀρρωδεῖν*.

2) Onomastic. VI, 143: *ἐν μέν τοι τοῖς συμβουλευτικοῖς προοιμίοις τοῦ Δημοσθένους*.

3) Cf. Spengel. *Συναγωγὴ τεχνῶν* pgg. 105 sqq., Blass. eloq. att. I, pgg. 103, 243, 263, III, 1, pgg. 1 sqq. et 284.

4) ad Attic. XVI, 6: „De Gloria librum ad te misi: at in eo prooemium id est, quod in Academico tertio. Id evenit ob eam rem, quod habeo volumen prooemiorum. Ex eo eligere soleo, quum aliquod *σύγγραμμα* institui. Itaque iam in Tusculano, qui non meminissem, me abusum isto prooemio, conieci id in eum librum, quem tibi misi. Quum autem in navi legerem Academicos, agnovi erratum. Itaque statim novum prooemium exaravi, tibi misi. Tu illud desecabis, hoc agglutinabis“ — ridiculum fere nobis, ut Spengelius putat.

5) Plut. vit. Dem. 8, 11, Quint. XII, 9, 16, Dionys. de comp. verb. c. 25 et Dem. 25, Vitt. X orat. (p. 802 E), Blass. eloqu. att. III, 1, pagg. 19 sqq., Dindorf. ed. Lips. p. LXXX not. a.

6) Cic. Tusc. Quaest. IV, 19, 44.

7) ad Att. XII, 52, 3.

8) Vide Blassii l. l. pagg. 285—286.

9) p. 1.

10) Abhinc rursum Dindorfii editione in afferendis locis utemur.

ibid.: *ἡ μὲν οὖν ἀρχὴ παντός ἐστιν αὕτη μοι τοῦ λόγου* cll. prooem. V: *ἡ μ. οὖν ἀ. τοῦ δοκιμάζειν ὀρθῶς μηδὲν οἴεσθαι πρότερον γιγνώσκειν πρὶν μαθεῖν ἅπαντ' ἐστί*, XVIII: *ἡ μ. οὖν ἀ. τοῦ σκοπεῖν ὀρθῶς ἐστι μὴ βεβουλεῦσθαι πρὶν ἐξ ὧν δεῖ βουλεύσασθαι ἀκοῦσαι*, XL: *ἡ μ. οὖν ἀ. τῶν τοιούτων πραγμάτων ἁπάντων ἐστὶ τῶν στρατηγῶν*, XLI: *ἡ μ. οὖν ἀ. τοῦ τοῦθ' οὕτως ἔχειν ἐκεῖθεν ἤρτηται*, LVI: *ἡ μὲν οὖν ἐμὴ γνώμη περὶ ὧν βουλεύεσθε ἥδ' ἐστίν*;

prooem. IV: *ἀλλ' ἃ συμφέρειν ὑμῖν νομίζω, ταῦτα, ὡς ἂν δύνωμαι, διὰ βραχυτάτων ἐρῶ πρὸς ὑμᾶς* cl. prooem. VI: *ἀλλ' ἃ — συμφέροντα δὲ τοῖς βουλευομένοις ὑμῖν ἡγοῦμαι, ταῦθ' ὡς ἂν δ. δ. β. εἰπὼν καταβήσομαι.*

prooem. IX: *κἂν τούτοις ἀφθόνως ἐντύχωσιν* cl. prooem. XXXIII: *λόγοις μὲν καὶ μάλ' ἀφθόνοις — ἐνετύγχανον*;

prooem. X: *ἔστι δὲ ἁμαρτάνειν μὲν βουλομένων τὸ συναναγκάζειν τὸν παριόντα ἃ βούλεσθε λέγειν, τὸ δὲ* — cl. prooem. XI: *τὸ μὲν γὰρ κατηγορεῖν τοῖς πεπραγμένοις ἐγκαλούντων ἐστί, τὸ δὲ* —;

prooem. XIV: *ἐν δὲ τῷ περὶ τούτων σκοπεῖν ὄντες καὶ συνειλεγμένοι πάντα μᾶλλον ἢ ταῦτα* (sc. *τὰ δέοντα*) *λεγόντων τινῶν ἀκούετε* cl. prooem. XV: *ἀλλ' οὕτω πολλὰ καὶ ψευδῆ καὶ πάντα μᾶλλον ἢ τὰ βέλτιστα τοῖς πράγμασι συνειθέσθαι;*

prooem. XV: *ὅμως οἶμαι πάντα παρεὶς τἄλλα περὶ αὐτῶν τῶν παρόντων ἃ κράτιστα νομίζω λέγειν* cll. prooem. XVII: *ἀφεὶς τἄλλα πάντα, ἃ παραινῶ καὶ δὴ πειράσομαι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν* et XX: *τοὺς μὲν οὖν ἄλλους λόγους πάντας περιέργους ἡγοῦμαι, ἃ δ' ἂν οἶμαι συνενεγκεῖν περὶ ὧν νυνὶ σκοπεῖτε, ταῦτ' εἰπεῖν πειράσομαι*;

prooem. XXII: *ἃ βέλτισθ' ὑμῖν ὑπολαμβάνω, ταῦτ' ἤδη συμβουλεύσω* cl. prooem. XL: *ἃ δ' ἡγοῦμαι συμφέρειν ὑμῖν, ταῦτα συμβουλεύσω*;

prooem. XXV: *εὔχομαι δὲ τοῖς θεοῖς* cl. prooem. XXXI: *Εὔ. δ. τ. θ.*

prooem. XXIX: ***Πρῶτον** μὲν οὐδέν ἐστι καινόν, ὦ ἄ. Ἀ.* cll. prooem. XXXVI: ***Πρ.** μ., ὦ. ἄ. Ἀ., οὐ πάνυ μοι δοκεῖ* — et XXXVIII: ***Πρ.** μ. οὐ πάνυ θαυμαστόν ἐστιν, ὦ ἄ. Ἀ.*;

prooem. XXIX: *ἵνα, ἂν μὲν ὑμῖν ἀρέσκῃ, καὶ τὰ λοιπὰ διδάσκω, εἰ δὲ μή, μήθ' ὑμῖν ἐνοχλῶ μήτ' ἐμαυτὸν κόπτω* cl. prooem. XXXVII: *ἵν' ἐὰν μὲν ἀκούσαντες τοῦτο τοὺς μετὰ ταῦτα λόγους βούλησθε ἀκούειν, καὶ διδάσκῃ καὶ φράζῃ τὰ βέλτιστα αὐτῷ δοκοῦντα, ἂν δ' ἀποδοκιμάσητε, ἀπηλλαγμένος ᾖ καὶ μήτε ὑμῖν ἐνοχλῇ μήτε αὑτὸν κόπτῃ;*

prooem. XXXII: *Ἐβουλόμην ἄν, ὦ ἄ. Ἀ., τὴν ἴσην σπουδὴν ἐνίους τῶν λεγόντων ποιεῖσθαι — ὅσηνπερ ὅπως εὖ δόξουσι λέγειν, ἵν' οὗτοι μὲν ἀντὶ τοῦ δεινοὶ λέγειν ἐπιεικεῖς ἐνομίζοντο εἶναι* cll. prooem. XXXIII: *καὶ πλείω σπουδὴν τοῦ δοκεῖν ἐπιεικὴς εἶναι ἢ τοῦ δεινὸς εἰπεῖν φανῆναι ποιοῖτο* et XLVI: *εἰ γὰρ ῥήτορες δεινοὶ μᾶλλον εἶναι δοκεῖν ἢ μετ' ἀληθείας ἐπιεικεῖς ἄνθρωποι νομίζεσθαι προείλοντο;*

ibid.: *οἱ τοιοῦτοι λόγοι τὸν λέγονθ' ὁμοίως πεφύκασιν ἐξαπατᾶν* cl. prooem. LVI: *ὅσοι λόγοι π. ἐ.;*

prooem. XXXIII: *ὑμέτερον δ' ἀκούσαντας κρῖναι, κἂν ἀρέσκῃ, χρῆσθαι* cl. prooem. XXXVI: *σκέψασθε δὲ ἀκούσαντες, κἂν ὑμῖν ἀρέσκῃ, χρήσασθε*;

prooem. XXXV: *βούλομαι μικρὰ πρὸς αὐτοὺς εἰπεῖν* cll. prooem. XXXVI: *βραχὺς δ' ἔσται* (sc. *ὁ λόγος*), XXXVII: ***Καὶ** βραχεῖαν — κ. δικαίαν ποιήσομαι τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου*, XLVII: *πρὸς δὲ τοὺς — βραχέα εἰπεῖν βούλομαι;*

prooem. XLIV: *ἂν δ' ἀκούσητε σιωπῇ καὶ τοῦθ' ὑπομείνητε, δυοῖν ἀγαθοῖν θάτερον ὑμῖν ὑπάρξει· ἢ γὰρ πεισθήσεσθε, ἄν τι δοκῶμεν λέγειν συμφέρειν, ἢ βεβαιότερον περὶ ὧν ἐγνώκατε ἔσεσθε πεπεισμένοι* cl. prooem. XLVII: *ἀκούσασι δὲ δυοῖν ἀγαθοῖν οὐκ ἔνι θατέρου διαμαρτεῖν. ἢ γὰρ πεισθέντες πάντες καὶ ταὐτὰ ἐγνωκότες κοινότερον βουλεύσεσθε —· ἢ — βεβαιότερον τοῖς ἐγνωσμένοις πιστεύσετε;*

prooem. XLVIII: *ἵνα μὴ πάντας λέγω* cl. prooem. LIII: *ἵ. μ. π. εἴπω.*

Alii contenderunt prooemiorum collectionem maximam partem conflatam esse e Demosthenis, orationibus a rhetore quodam sequentis aetatis. Quod si verum esset, summopere mirandum esset, quod fabricator ille prooemiorum locos (supra exscriptos[1])) e Demosthenis orationibus I—IV XIV—XV, LI potissimum desumpsit sibique neglegenda existimavit cum alias orationes, tum splendidissimum illud monumentum antiquae artis oratoriae, de corona orationem. Qua ex re certius aliquid decernere nobis videmur posse cum Blassio[2]) de tempore, quo prooemia conscripta sint. Etenim si confecta essent a Demosthene post annum a. Chr. n. 349, certe easdem similitudines haberet prooemiorum dictio cum elocutione orationum post illum annum compositarum, quae intercedunt inter prooemia et orationes I—IV, XIV—XV, LI. Cum hac sententia optime concinnit, quod res, quae respiciuntur in nonnullis prooemiis, optime referri possunt in temporis spatium, quod modo definivimus, primum bellum contra Philippum gestum dico (prooem. I usque ad verba *τούτους δοκεῖν λέγειν*, XIV, XV, XX, XXI, XXX, XXXVIII, XXXIX, XL, XLVIII, LV) et res ad socios insulasque pertinentes (prooem. II, XVI, XXII, XXIII usque ad verba *συμφέρειν ὑμῖν ἡγοῦμαι*, XXIV, XXXVII, XL, XLII, XLVI, LIV). Quin etiam ex prooem. XIII. initio luculenter apparere videtur Demosthenem, cum componeret prooemia, minus aetate provectum necdum in re publica versatum esse: *Ἴσως ἐπίφθονον ἄν τισιν, ὦ ἄ. Ἀ., δόξειεν εἶναι, εἴ τις ὢν ἰδιώτης καὶ τῶν πολλῶν ὑμῶν εἷς, ἑτέρων συμβεβουλευκότων, οἳ καὶ τῷ πάλαι πολιτεύεσθαι καὶ τῷ παρ' ὑμῖν δόξαν ἔχειν προέχουσι, παρελθὼν εἴποι —.*

Sed iam iam finis faciendus disserendi. — Confido me demonstravisse nihil impedire, quominus prooemia contionum Demostheni addiceremus cumque Blassio[3]) optimo iure plane idem iudicium ferri posse censeremus de tota prooemiorum collectione, quod fecit Spengelius de secundo dicens: „secundum enim prooemium mala fide esse fictum nemo mihi persuadebit nec potest doceri.“

1) pagg. 3—5. 2) l. l. p. 284. 3) l. l. pagg. 285 not. 5.